

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.23/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07. новембра 2011. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
- оптужени Јанковић Дарко, Ћилерцић Саша и Савић Горан, са
- браниоцима, адвокатима: Небојшом Перовићем, Небојшом Милосављевићем и Светозаром и Радованом Павловићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су приступили родитељи оптуженог, јесу?

Констатује се да су приступили сведоци Јанковић Рада и Божидар и сведок Мирослав Вуковић, као и судски вештак др Душан Дуњић, па

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ћемо доктора Дуњића, а онда ћемо ове сведоке да испитамо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку испита судски вештак специјалиста за судску медицину доктор Дуњић Душан.

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Добар дан.

Професор др Душан Дуњић налази се на списку сталних судских вештака, позива се да свој налаз и мишљење изнесе непристрасно у складу са правилима науке по најбољем знању, у смислу чл.330. ЗКП и упозорава да давање лажног налаза и мишљења представља кривично дело, те опомиње на положену заклетву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас прво питати, да ли Ви остајете при свом писменом налазу и мишљењу који смо уручили странкама?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Да, ја у свему остајем код писаног налаза и мишљења од 29.09.2011. године, заправо овај писани налаз и мишљење дат је на основу ових података из списка, ја сам цитирао која сам документа добио од Вас, исказе и тако даље и коју медицинску документацију сам добио од Вас и на основу тога ја сам дао свој налаз и мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ради непосредности главног претреса, наравно не сумњајући у то да странке разгледају списе између два претреса, ја ћу укратко саопштити да је од стране Вишег суда у Сремској Митровици на захтев суда стигао један допис са допунском документацијом везано за тело покојног Бикић Дамира и претпостављам да су странке то виделе у списима, па сам хтела, обзиром на неке нејасноће које су се појавиле, и неконзистентности у опису тела и налазу овог записника о обдукцији, СП-713/92, везано за ово тело које је нађено у реци Сави у лето 1992. године, да Вас питам, да ли сте Ви проучили, а претпостављам да јесте, јер смо Вам дали на увид тај обдукциони записник и ову документацију која је накнадно приспела, па бих Вас питала, да ли ту можете нешто сада да нам разјасните више у односу на тело покојног Бикић Дамира и на евентуални опис ових тела која не одговарају, бар по мени, колико сам ја успела то да видим, не одговарају опису у овом записнику СП-713. Изволите.

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Ево овако, ја сам проучавајући овај предмет, схватио из исказа сведока, да је Бикић Дамир млађа особа, негде око 16-17-18 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако сви сведоци сведоче.

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Дабоме, међутим, ја сам морао да анализирам обдукциони записник СП-713/92 који у горњем левом углу тог записника, носи ознаку истражног судије из Сремске Митровице Кри-123/92. Обдукциони записник овај СП-713 како је овде означен, садржи, његов садржај ћу елаборирати најкраће, а то је да се ради о мушкој особи, висине око 175 цм и да се ради о особи чија је старост између 50 и 60 година који нема зубе, нема зубни статус, што опет потврђује на неки начин да се ради о томе и на овом телу, тј. на овом лешу који је обдукован 16. јула 1992. године, да је леш из воде, констатација, пронађена је једна

повреда предње стране врата која указује на деловање оштрице повредног оруђа, по принципу снажног притиска и превлачења, једна хоризонтална секотина. Остале повреде од ватреног оружја или неких других предмета нису констатоване. Такође, овде је наведено да се ради о трулежним променама и да се тело налазило у води не дуже од месец дана, значи ако је то 16. јули, негде мај, јуни, то је сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је СП-713?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: То је СП-713 и Кри 123/92. Из извештаја ДНК ово је један извештај ДНК у списима, се каже, да је СП-713 ДНК профили зуба, овде се види шта је рађено, ово су два зуба, одговарају ДНК профилима мајке Бикић Зукре и ДНК профилима оца чије су кости анализирани, значи ја једино могу ово аутоматски да кажем да прихватим условно речено да су ови подаци сви тачни. Међутим, форензички посматрано, СП-713 не одговара особи млађе животне доби, јер овде чак и нема зуба, а овде се види да је зуб извађен и стављен на ДНК анализу. Овај када сам код овог извештаја ДНК који је радио АСМР он се не може прихватити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи та скраћеница због транскрипта и због странака?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Због транскрипта дезоксирибонуклеинска киселина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, АСМП?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: АСМП; то је Међународна организација за нестала лица која је на овом простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто странке, верујем да неке не знају.

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Да, да, на овом простору је она била међународна организација да би се све жртве у сукобу које су биле, могле да идентификују на идентичан начин. Овај извештај ДНК, о ДНК анализи, извештај АСМР има неколико недостатака, а први се огледа у следећем – овде постоји 16 да тако кажем локуса ДНК који се анализирају. Сваки од ових гена, то су уствари гени, имају своју међународну ознаку, значи ген па не знам ДС 13860 и тако даље и тако даље, има своју ознаку и он има два алела, што је овде написано. Међутим, у овом њиховом извештају се не види који су то гени анализирани, да су дали овакве алеле, јер ту где треба да пише ознака гена, они су написали – АСМР-1, АСМР-2, АСМР-3, тако да ја и стручно лице које треба да анализира рецимо, не може да зна одакле овај 2,4 и 4,3 алеле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете да немате довољно елемената да бисте проверили.

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Овај њихов ДНК налаз. Друга ствар која је исто тако значајна, значи у овом целом извештају није написана технологија којом су добијени ови резултати, то је у обавези, како да Вам

кажем, постоји неколико врста технолошких и трећа ствар је што је овде анализирана кост овог Бикић Нурије, кост, претпостављам да је он ексхумиран или пронађено тело, па је узет узорак кости, обично бутљача, па се то анализира, али пошто се ради сада о томе, поставља се питање како је отац Нурија идентификован, чиме су његови ДНК профили упоређивани, да би се потврдило да је то Нурија, из чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви немате те податке?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Ја немам те податке, значи или од брата, стрица, оца, мајке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да претпоставимо да је тако.

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Јер, ако посматрамо овај ДНК налаз овако површно, ми видимо да лице од кога су узети зуби и означени као СП-713/92 јесте Бикић Дамир, а оно што се апсолутно не слаже, то је опис обдукциони налаз леша означеног СП-713.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, зуб је његов дефинитивно нађен?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Зуб јесте његов нађен, али тело које је без зуба и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово тело не одговара овом?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Апсолутно не одговара Бикић Дамиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо добили након тога, видели сте у овом документацији, ја сам тражила и 712, да видим да ли је могуће да је дошло до пермутације. Да ли опис тела у СП-712 евентуално опет одговара таквом?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Пошто сте ми то доставили, ја сам то врло пажљиво анализирао, обдукциони записник СП-712 каже, тело је пронађено 14.-ог, а датум обдукције 15. јули, леш из воде (Босут), знаци смрти трулежне промене и тако даље. идентификациони елементи. Оно што је битно за идентификацију овде се каже исто, мушкарац, дужине око 170 цм, средње до старије животне доби, значи између 30 и 50 година, коса смеђа, седих длака, дужине око 3 цм, брада и бркови су смеђе седи, длака 0,3. Значи, ако само погледамо опис не одговара особи Бикић Дамиру који је имао негде око 17 година у време када се то и десило. И трећа ствар која не одговара, то је да је у јулу пронађен, а старост трулежних промена најмање око три месеца, значи негде април-март. И још нешто, и последње, а то је да је код ове особе пронађено да постоје преломи грлених хрскавица и подјезичне кости, уз преломљена ребра и грудну кост који упућују на закључак да је смрт ове особе НН – СП-712/92 насилна и да је наступила као последица повреде виталних органа – врата и грудне дупље. Е сада значи ни 712 ни 713, овај 712 који сте ми доставили, он има Кри-121/92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада неки трећи Кри?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: То је трећи Кри, тако да морам да признам да сте ме веома сте ме са овим Кри бројевима мало у почетку збунили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сваки СП има ознаку Кри.

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Знам, е сада да се вратимо на онај допис у коме сте Ви веома прецизно лоцирали да се ту нешто десило и допис суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Допис Вишем суду у Сремској Митровици?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Јесте. Имамо Окружни суд у Сремској Митровици, записник о увиђају од 15. јула 1992. године, Кри-125/92. Овде се описује непознати мушки леш, од одеће на лешу су се налазиле фармерице, око појаса црни каиш, на ногама дебеле шарене чарапе, леш је у распадању, глава је без коже и мишића, тако да практично остаје само лобања која је одвојена, али се сазнаје да је та лобања одвојена приликом извлачења леша из воде, па се одвојило тело. Крим. техничар је то све сликао и то је све предато Институту за судску медицину. Е сада имамо један по мени најважнији документ у овом предмету конкретно о коме сте ме питали, то је Република Србија, Министарство унутрашњих послова, Секретаријат унутрашњих послова Сремска Митровица, број ПУ-73/93 дана 01. марта 1993. године, значи не јула, него марта 1993. године, подиже се кривична пријава против НН извршиоца за НН жртву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто нађену у Сави, је ли тако?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Јесте, све је то у реду, и каже овако, употребљена средства, оштро механичко оружје и непознато ватрено оружје. Опис тела ту се сада, ту је судија, односно полиција написала опис тела, резну рану у пределу врата и највероватније из непознатог ватреног оружја из више хитаца у пределу грудног коша те га на тај начин лишио живота. То је оно што је он, тај неко ко је то потписао, видео, али на другој страни тог документа, значи на другој страни постоји један опис, ја ћу га сада пажљиво прочитати, а он гласи овако – «У Институту за судску медицину у Новом Саду по налогу истражног судије Кри-123/92 извршена судско-медицинска обдукција НН леша који је пронађен 15. јула 1992. године у реци Сави на 147 км. Судско – медицинску обдукцију извршио доктор патолог Драшковић и том приликом изјавио да је смрт насилна и да је наступила услед нанетих повреда од непознатог оштрог предмета и ватреног оружја, не прецизирајући где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком пределу тела?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Да, ради се о лешу мушке особе млађе доби, дужине око 178, леш је већим делом иструлио, тако да му недостају предњи део груднога коша, брада, бркови, као и други особени знаци. Прегледом усне дупље горња вилица недостаје, док у доњој вилици делом присутни зуби, а остали испали услед трулежи. Пазите у доњој

вилици, не горњој, него доњој. Већи део лица НН лица недостаје, мисли се већи део овог лица НН леша, а не НН лица, недостаје. Што се тиче одеће на лешу се налазе «Левис» плаве бермуде, тако је написано, са црно-црвеним-жутим штрафтама, око појаса обучен у бермуде, налази се црни каиш, а на ногама се налазе плаве чарапе. Даљим прегледом леша, ништа од документа није пронађено, што би послужило идентификацији. По процени обдуцента, леш се налазио у води око шест месеци». Према томе, опис овога што сам ја прочитао, млађе особе, не одговара и овоме да је пронађено, Кри-123/92 у овом првом пасусу, где се Кри-123/92 пронађен леш 15. јула. Ово је опис неког другог леша и сада у прилог овом опису, предата је фотокопија фотодокументације, где се види сада тело, људски скелет у трулежном стању, обучен, са главом која је одвојена. Али у пределу главе, ја бих волео да Вам то и предочим, у пределу главе постоји један, у пределу леве половине горње вилице и ока, значи ту постоји један велики коштани дефект.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да се ту ради, рецимо о пројектилу који је ту изашао?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Другим речима, овај дефект који се види на левој половини лица где недостају кости горње вилице и зуби, нормално, али се види да су зуби делимично очувани у доњој вилици, одговарао би и по опису би одговарао Бикић Дамиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите по начину повређивања, од стране сведока чије сте изучавали исказе или како?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Да, јер ако је Бикић Дамир повређен .на начин како су то изјавили неки сведоци, више њих, да је овде био прислоњен бајонетом, прво бајонет, па онда пуцано, ово би могло да одговара томе, где доња вилица остаје очувана, а пројектил излази кроз лобању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, те фотографије и опис из овога ПУ одговарале би?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Али ПУ овај доњи, овај други пасус. Према томе, ја нисам ни у једном од обдукционих записника који су Вама достављени, значи СП-713 и СП-712 не одговара прво фотографијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ово Кри-123 који пише?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Тако је, нити у овом Кри-121 који се овде помиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи могуће да је дошло до неке пермутације у тим бројевима записника?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Врло је могуће, пошто су рађена два леша, да је дошло до замене бројева код означавања узорака, значи то је нешто што би Ви могли евентуално да проверите преко Института.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да упростим, лаички, да ли може да преживи човек ако му се нанесе повреда, да ли то може да буде смртоносна повреда таква, са таквом повредом лица?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Веома тешко, скоро да је немогуће да преживи, значи такав један прострел из уста кроз мозак, јер та сила која се ствара и коју ми само идентификујемо где је пројектил изашао, она се преноси на мозак и преломи лобање се преносе на мозак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И разнесу се и зуби и вилица?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: И разнесу се и вилица и зуби и, наравно, оштети ткиво мозга. То је све што ја могу да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Дамира?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: За Дамира, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, ја ћу Вам кратко само нека питања, а онда ћемо видети, можда и странке имају нека питања. Значи, Ви сте имали у виду, овај, исказе свих ових оштећених, наравно уз ове где је било, ових записника, потврде о смрти са овим извештајима о судско-медицинској експертизи. Казали сте нека своја запажања везано за могућност тачног утврђивања узрока смрти, тачног утврђивања времена смрти, пола и тако даље, али ја ћу Вас сада још укратко поново питати, будући да доктор Зденко Цихларж је болестан и не може да приступи на претрес, на коме је био у предмету К-5/05 и касније у предмету К-28/10, па бих Вас ја само питала кратко, да ли може тачно или приближно да се утврди датум смрти на основу судско-медицинске експертизе скелетизованог леша, значи који нема мека ткива?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Прецизно утврђивање времена смрти на основу скелетизованих остатака, је веома тешко одредити, апсолутно. Када има меког ткива, као што је овде описано у обдукционом записнику, који се трулежно мењају, лакше је одредити приближно време смрти, обзиром да постоји један одређени степен редослед труљења, када је у води и када је у земљи. Друга ствар која је битна овде, јесте код скелетизованих лешева ми можемо да видимо само повреде, било да су нанете тупином, оштрицом или ватреним оружјем на оним костима које су очуване и тај опис треба да одговара тако да буде веран опис ономе што се види да ми сви можемо да закључимо да се ради о повреди ватреним оружјем, посекотини или тупином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У противном кажемо да није сигуран узрок смрти, тј. Ви кажете?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Тако је, е сада трећа ствар која је најважнија у свему томе, када се процењује узрок смрти, значи узрок смрти је везан за живи организам, значи повреда која доводи до престанка виталних функција заживотно, кажемо заживотно настала, онда је та повреда узрок смрти. Ако има један прострел лобање, ми ћемо рећи а

нађемо елементе заживотности, да је та повреда управо проузроковала, узрок смрти. Проблем који настаје код ових скелетизованих лешева, што нема меког ткива, нема значи ни мозга, ни коже и тако даље, ми не можемо да имамо елементе заживотности, али сада је ствар суда да утврди на основу свих околности случаја, на основу места проналаска леша, проналаска тела и исказа сведока, да пружи одређене елементе и ако Ви кажете мени, рецимо, Бикић Дамир је ту и ту настрадао, пуцано му је кроз уста и кроз главу, ја видим такав леш са таквим оштећењем, ја као форензичар, не само ја него сви форензичари ће закључити да је повреда главе, уколико је настала заживотно, могла да буде узрок смрти. То важи за све остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у тој мери извесности Ви можете да?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: У тој мери извесности, значи ако се нађе, јер, пазите, разлика између повреде, контатоване повреде рецимо на костима од пројектила ватреног оружја, без обзира да ли је на грудима или глави, ја кажем, могло је да буде, зато што такве повреде могу да настану и постмортално, другим речима, неко узме па испали рафал у већ неке људе који леже на земљи или су већ умрли, тај прострел кроз лобању мртве особе имаће исте особине на скелетизованом лешу као и да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете моћи да издиференцирате да ли је...

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Апсолутно или рецимо, он има прострел лобање што сам имао неки случај у пракси, неко је неком пуцао вероватно посмртно, а каже се, тврди се да је заклан и да је избоден ножем. Ви меког ткива овде немате и онда ја сада кажем, ја немам елементе за деловање сечива и да је он заиста тако настрадао, а имам повреду која указује на прострел лобање, а нико вам не сведочи да је он имао прострел,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно, значи не можете да искључите да је ово постмортално, а да је узрок смрти клање које не може да се валоризује, јер нема меких ткива?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Тако је, ето то сам хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е само да се вратимо на оно време, видим овде доста има у овим налазима, каже, старосна доб од 24 до 44. Да ли је могуће да, двадесет година је неки распон?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Пазите, када се нађу скелетизовани лешеве значи форензичко-антрополошка анализа која се ради, ради се на основу процене одређених елемената пронађених, али пронађених костију, значи шавови лобање се користе, крајци дугих костију, да ли су срасли или тек код млађих особа почиње окоштавање, онда на површини препонског споја постоје набори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је она симфиза, је ли?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Симфиза, јесте, на основу којих се препознаје и процењује старост, дужина леша није проблем, јер имамо таблице, на основу којих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али видим да је ту грешка нека, распон је доста велики.

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Плус-минус 5 цм, прво због меког ткива, друго због померања зглобова и тако даље. Али што се тиче животног доба, оно је растегљиво, баш због тога што Ви немате прецизан параметар, до 20 је рецимо, 23 - 25 године живота човека. Ми имамо пуно параметра на основу којих можемо на скелетизованом да проценимо у годину, два размак, али када се ради о особама старијим од 25 година, онда тај распон између прецизног утврђивања година се проширује на десет до петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада сте нас обрадовали, значи после не старимо, после смо сви исти, од 25. када сазримо. Е питање је, значи то време кажете не може чак ни приближно у пет година, седам, десет?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде имамо неки, овај, онај записник о идентификацији Црног врха, па каже, гробница је већим делом секундарна. Шта то значи, значи да има неких тела која су комплетно нађена у тој гробници или како?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: То значи да су у тој гробници пронађена и тела чији су поједини остаци били у некој другој гробници, значи да су из неке тамо гробнице премештени ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи у овом Црном врху није било никаквих трулежно промењених лешева, све су били скелетизовани?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Знате шта, скелетизација указује на време протекло у земљи, јер ако је леш стајао на ваздуху у летњим месецима, он брзо трули и када се стави, укопа у земљу, онда је то значи већ процес труљења, толико унапредовао, да сада сви они организми који делују, брзо скелетизују леш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долази до скелетизације?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Е сада разлика између примарне и секундарне гробнице, пошто сам радио неке случајеве, се устври процењују се трулежне промене значи трулежне промене које та скелетизација, труљење, сапонификација, на свим лешевима и ако постоји разлика између једне групе лешева и друге са исте локације, онда се поставља питање, зашто су код једних трулежне промене веома изражене, на пример, скелетизација, то значи да су они много пре иструлили на неком другом месту или под неким другим околностима, и онда знамо да се ту ради о два групама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пол, да ли се пол лако може утврдити?

Судски вештак др ДУШАН ДУЊИЋ: Пол се може релативно лако утврдити на основу карличних костију, величине кости и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видимо да су овде у потврдама о смрти констатовани неки датуми на основу података од породице, вероватно на основу момента када је последњи пут тај човек виђен жив и где је био затворен и тако даље. И да ли можемо уопште такве, кажу они сада датум смрти тај и тај. Да ли можемо то да узмемо као неки референтни датум или не?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Других елемената суд осим тих који су написани практично и да нема, осим ако се форензички судско-медицински не уклапају у време смрти, значи трулежне промене, пошто сам ја гледао све ово извршене су одређене идентификације да би се утврдило и време смрти и пол и све остало што је битно за суд, неопходна је првенствено идентификација да ви знате одређену особу у датом тренутку па ће неко да каже видео сам га пре 5 дана или пре 10 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу да питам у којој мери је то поуздано, такав податак, датум тачан?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Пазите, ја ове потврде о смрти не могу у потпуности у целини да прихватим као тачне јер се оне заснивају више на сећању родбине, пријатеља и тако даље с једне стране, а с друге стране оно што је то је овај узрок смрти који се овде наводи у овим извештајима. Ја сам то објаснио, мислим да не објашњавам и то је оно што сам, због чега сам ја рекао да је нешто конзистентно, а нешто није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи неке сте узроке Ви прихватили као, односно неке који су сигурно, Ви сте рекли могуће.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Као могући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте искључили.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Јесте. Ако нешто није конзистентно, ако он нема рецимо ниједну повреду на костима, има вишеструки прелом рецимо бутине или вишеструки прелом лобање без описа карактеристичног оштећења које настаје приликом ватреног оружја, ја не могу да прихватим онда да је...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је устрелина или багер који га је можда прегазио.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: ...да је узрок смрти повреда главе ватреним оружјем. То није конзистентно са оним налазом који је дат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А можете ли да искључите то?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Па кажите, ја не могу да искључим јер такав је опис да није конзистентан са ватреним оружјем, тачка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не можете да искључите а ни да утврдите са сигурношћу.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: А не могу да кажем, ово што сте Ви рекли не могу да искључим ни ово да је та повреда настала рецимо приликом ископавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме ово тело Чирак Исмета. То је на страни 7 медицинске документације описано у налазу, а онда у мишљењу је на страни.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21., само да дођем. Заживотност повреда не може се...

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Опис дефекта на костима лобање указује на деловање пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја. Дати опис повреда костију лобање као и одсуство прецизног описа осталих скелетних ставка онемогућава да се утврди начин наношења ове повреде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, имамо пројектил из ручног ватреног оружја, они како кажу јел?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Непотпуност описа трулежних промена на скелетним остацима са форензичког аспекта онемогућава позорно утврђивање када су настале констатоване повреде на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су заживотне или?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Дабоме. Имајући у виду да се ради о трулом скелетизованом лешу, повреда лобање пројектилом могла је, то сам намерно ставио великим словима, да проузрокује смрт Чирак Исмета. На основу свих података којима сам располагао, посебно медицинске документације, није могуће утврдити када је дошло до смртог исхода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на оваквом лешу, значи шта то значи трули скелетизовани? Јел то само кости?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Па ми говоримо о трулим, да скелетизованим, значи само кости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и кости труле?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Али за њих је потребно много више времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што онда ми ово није јасно, мислила сам да можда ту има, али не може да има ткива после десет.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Не, не, труло, кад кажемо труло то је општи појам за све посморталне промене до скелетизације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да, шири појам а ово је ужи појам.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви на основу овог, ових остатака тела покојног Чирак Исмета можете да утврдите да ли је он био порезиван ножем по врату или неком пределу.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Ниједан опис костију који је дат...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете на то да укажете?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: ...нема обележје да је на њему било каква повреда настала сечивом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и хрскавица труне је ли тако?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: А и хрскавица врата је меко ткиво, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А можете ли да искључите такву неку повреду на основу оваквог материјала?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Ја не могу ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако имамо само скелет?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли овај може узрок смрти да буде и без оштећења костију? Неко устреливање?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Апсолутно. Управо то хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не оштети се кост а опет дође до смрти.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Потпуна скелетизација, значи немамо ниједно меко ткиво, односно немамо меко ткиво које чине грудни кош, руке, ноге, главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рецимо да је прострелна рана, а немамо ни пројектил.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Ми сад немамо ништа. Међутим, то је оно што ја стално тврдим. Он је могао да буде погођен ватреним оружјем рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не оштети кост.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Међуребарни мишић између ребара, да прође кроз плућа, срце, плућа, није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да не оштети.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: И да изађе између опет ребара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате пројектил, немате оштећене кости.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Или да добије прострел трбуха, где су сва мека ткива и да дође исто до искрварења а да немамо елементе јер немамо меко ткиво или било убуд ножем у трбух, или клање вратних органа. Е сад, убуд у врат и слично а нема меког ткива, значи то су сад Ви можете хиљаду претпоставки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оштети се аорта и готово?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Ви хиљаду претпоставки, омча око врата такође, оде меко ткиво, нема ткива ја не знам да ли је била омча, нож, шило, било шта друго или трбух ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на страни 22. овај покојни Капицић Сахиб, имамо пројектил испаљен прострел лобање од назад унапред и навише.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Да. Дати опис повреда костију лобање указује да је до прострела лобање дошло од назад у напред и навише без елемената и могућности ближег одређивања даљине пуцања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете кад имате само скелет да утврдите која је рана улазна, која је излазна?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Да. И у томе је ствар, он је то описао и ово је један конзистентан налаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од назад па.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Значи, иде од назад унапред и навише. Зашто сам ја рекао нема елемената на основу којих би утврдио даљину пуцања. То сам рекао због тога што неке повреде за које ми кажемо да су егзекутивног карактера се наносе из прислона у потиљачни рецимо предео и тада се налазе одређени трагови барутних честица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви немате та ткива за то?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Не да немам ткива, немам ни на костима опис који би указивао на то, према томе, ова повреда је могла да настане значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **Вештак показује на потиљачни део главе.**

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Јесте. Оваква повреда са оваквим описом могла је да настане из близине значи када су уста цеви близу потиљка, а могла је да настане и из даљине, у позицији главе када је глава потиљком окренута према устима ватрене цеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када лежи или када стоји или када чучи?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: То не знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо то да утврдимо?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: То не можемо да кажемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тело у то време било у лежећем положају?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Ни то не можемо да утврдимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо. Добро. Овај Фикрет Јахијагић.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Само да га ја пронађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно стрелно разорење главе, Ви кажете није конзистентно са налазом.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Пазите, опис вишеструки прелом костију лобање уз «недостајање појединих фрагмената» као и опис «одломак кљунастог наставка леве лакатне кости» је такав да се не може закључити да су ови преломи настали тако да се закључи о вероватно стрелном разорењу главе. Пазите и он као обдуцент који је прегледао те кости је рекао вероватно. Значи са једним одређеним степеном вероватноће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која ли је била заживотна, смртоносна повреда?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Јер на пронађеним преломима костију главе и ове како се зове, кљунастог наставка лакатне кости, значи

он није, он је нашао прелом, констатација да постоји прелом, али нема елемената који би рекли е јесте, овде је прошао пројектил овако или онако, или овде је глава. Ми чињенице кад прође пројектил кроз главу, ми имамо разорење прелом главе, који када дође до распадања тела се ти делови одвоје. Склапањем тих делова после ексхумације, видимо шта недостаје, а на овим осталим деловима ми тражимо заправо да ли има оних карактеристичних оштећења која су карактеристична за улазну и за излазну рану и само да нагласим. Значи, код пљоснатих костију као што је лобања, карлица, па и лопатице, то су пљоснате кости наравно и дуге цевасте кости, као што је бутњача ми можемо приликом проласка пројектила, они остављају карактеристичан траг и оштећење и тачно се зна и правац пуцања, хоћу рећи да ли је ово улазна или излазна рана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А врста оружја?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Па врста оружја то би могао балистичар на скелетизованом може да се каже да је на пример пројектил, а да ли је он 7,65, или 7,62.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или пушка као што овде сведоци.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Или пушка која има своје опет карактеристике, на основу величине улазног и излазног отвора и степена разорења костију може само да се претпостави без поузданог утврђивања да ли се ради о испаливању пројектила из пушке, које врсте пушке или на пример из овога краћег ватреног оружја. Али оно што је сигурно то је да је пројектил прошао кроз кости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пројектил из ватреног оружја. Нама овде и то оружје се директно оптуженом и не ставља, та врста оружја за оне радње које се њему стављају директно на терет.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Ја сам то и за Јахијагић Фикрета рекао, да тај дати опис није конзистентан са налазом и датим описом прелома. Да је вероватно од ватреног оружја и он је сам рекао да је вероватно а ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код Пезеровић Заима?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Е Пезеровић Заима, овде је опис прелом на костима лобање не указује на деловање пројектила испалиеног из ручног ватреног, заправо у датом опису...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не личи Вам на пројектил?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: ...не може се идентификовати карактеристично оштећење пројектила. Дати опис повреде костију лобање као и одсуство прецизног описа осталих скелетних остатака онемогућава да се утврди начин повређивања Заима али се не може искључити деловање неке тупине механичког оруђа у пределу главе. Непотпуност описа трулежних промена опет, овај, онемогућава позорно утврђивање када су настале те повреде, а имајући у виду да се ради о трулом

скелетизованом опет, не могу се, преломи лобање могли су да проузрокују смрт Пезеровића. Значи, ја овде под условом кажем могли су уколико је наравно повреда заживотна, ти преломи лобање ако су и настали тупином или не знам већ чиме, могли су да буду узрок смрти ако су настали кажем заживотно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А могли су да настану и постмортално?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: А могли су и да настану постмортално на ко зна који начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребацавањем у те секундарне гробнице тела, ломљењем поновним или како?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Све накнадно што може да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било како.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А значи само још да ово прецизирамо на страни 24 овај последњи пасус кад кажете степен испољености трулежних промена, значи то мислите на труљење у општем смислу?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: У општем смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер практично у Црном Врху немамо.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: И стање скелетизације посмртних остатака онако како су наведени у обдукционим записницима, те подаци добијени од родбине о времену нестанка преминулих лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су они непрецизни подаци јел?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Јесте у периоду да се то све дешава у мају-јуну 92.године, у региону Зворника, могао би да одговара овом периоду односно да су у овом периоду ова лица умрла па и сахрањена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, да резимирамо. Да ли је могуће да на пример неко лице буде лишено живота повређивањем ножем у пределу врата и да не постоји ниједна промена, ниједан прелом костију и да кад добијете скелет, Ви кажете не могу да утврдим узрок смрти. Да ли је то могуће?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће је?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: У таквим ситуацијама...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете какав.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: ...ми кажемо леш у стању труљења, распадања и скелетизације и није могуће поуздано утврдити узрок смрти. То је она дефиниција форензичка не само наша него уопште где се ми једноставно ограђујемо, јер ја не знам да ли је смрт насилна тим ножем или је смрт природна. Да ли је убилачка или самоубилачка или задесна. Ми то ништа не можемо да кажемо тако а нема забуне око тога када је такав леш. Али кад се нађу неке повреде од сечива или ватреног оружја за њих можемо да кажемо јесте, то јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када су они сапонификовани лешеви.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Без обзира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад имате мека ткива.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: И кад су скелетизовани ми имамо повреду костију за коју сто посто могу да тврдим да је од пројектила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од пројектила да.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Од сечива, ја онда на костима морам да имам такав и налаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја немам за Вас више питања. Има ли тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих молио да овај мало детаљније разјаснимо код Чирак Исмета. Ту је констатована вишеструка изломљеност костију лобање са кружним рубним дефектом, па онда један део је јел тако, је нечитак и недостаје. На основу овога што постоји да ли можете да кажете нешто ближе око тога, је ли то такав пример за заживотну повреду или не, или да ли је уопште таква вишеструка изломљеност костију лобање са кружним рубним дефектима и тако би могла да одговара и премештању овај, посмртних остатака из примарне у секундарну гробницу?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Да Вам кажем. Вишеструка изломљеност костију лобање значи, преломљеност са скоро кружним рубним дефектом на једном, сад оно пише што не могу да прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам прочитала. Фрагмента.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: На једном фрагменту, ширењем ка упоље са одломом задњег дела тела доње вилице. Пазите, ова повреда за ову повреду ја сам и рекао овде да опис дефекта на костима указује на деловање пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја. Значи, то је настало деловањем ватреног оружја, тај кружни дефект. И то је оно што тврдим, кад, како, не знам. Али вишеструки преломи лобање, ја сам сад исто малочас рекао, код испаљивања пројектила у главу, праве различите фрактуре и кад дође до труљења и распадања меког ткива, онда се ти одломци костију одвајају и он описује вишеструке преломе лобање. То је оно што знамо за до сада, што смо имали искуства, али не може се искључити да је на пример то преломи лобање да су настали у току транспорта, ексхумације, накнадног укопавања, пребацивања земље преко, у секундарним гробницана, преко тих тела и тако даље. То ја не могу да кажем, да тврдим, односно да оповргнем или да тврдим али оно што сигурно могу да тврдим да је описани дефект кости од пројектила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За овај кружни облик?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Кружни облик. Управо се ту ради о тој конзистентности налаза и закључка да ја изводим сада из налаза изводим закључак да је у пределу лобање деловао пројектил. Оно да ли је заживотно или посмртно, ја то не могу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли одбрана питања? Нема. Оптужени Јанковић? Немате? Веће?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Е сад судија да се ми раскусурамо са папирима. Ја ћу Вама вратити Ваше, ово сам ја чини ми се узео од Вас, не копирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ово из предмета К.5/05 из Апелационог суда.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Ово сте ми дали, ово Вам враћам. Ево Вам све. И тражим награду по трошковнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Ако сам слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање. Да Вас питам. Када се врши ова реасоцијација скелетних остатака из секундарних гробница, је ли може онда то да се сложи и да се добије једно тело на пример у оваквим случајевима кад дође до прелома костију па да се то опет споји.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Како мислите да се споји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рецимо у овом ево случају Чирак Исмета, каже вишеструки прелом лобање па Ви кажете приликом труљења се ти делови распадају, онда приликом реасоцијације дође до, да се направи, комплетира?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Оно што ми на терену кад радимо то, онда све што је везано за једно тело за које можете да тврдите за једно тело, и то тело се идентификује путем ДНК ми кажемо то тело јесте, међутим, у неком каснијем поступку или неком претходном поступку се пронађе одвојена глава, јер је труљење па је одвојена глава, па сад глава у једном месту, е онда се након ДНК идентификације тих делова пронађених врши практично спајање свих делова особе, јер смо имали случајева где су у 6 различитих гробница било 6 различитих делова тела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То нам је причао доктор Цихларж, па сам хтела само....

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Па не, ја само то потврђујем јер он је исто радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се зове реасоцијација је ли тако?

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Не, добро ајде реасоцијација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновно придруживање.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Поновно придруживање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Делова истог дела.

Судски вештак др. ДУШАН ДУЊИЋ: Е то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам. Довиђења. Вуковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Могу ли ја да седнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. Изволите.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ

Са личним подацима као у истрази од 12.02.2010.године, на записнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких измена у Вашим личним подацима?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема? Добро.

Сведок упозорен на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок нисте дужни да сведочите о питањима на која би одговорима Вас могло довести до тешке срамоте, знатне материјалне штете или кривичног гоњења Вас или блиских чланова Ваше породице. Ја ћу Вас позвати сада да положите заклетву, да прочитате гласно тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Ви сте давали свој исказ у мају 2007.године, у ранијем поступку против других оптужених и у истрази у предмету односно који је покренут по оптужници Тужилаштва против Јанковић Дарка званог «Пуфта», кога сте Ви и препознали као лице које сте раније помињали као «Пуфту» у свом исказу па ћу Вас питати да ли остајете при свом исказу који сте дали у досадашњем току поступка.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћу Вас нешто питати. Да ли је и Јанковић био код Вас у посети када сте били повређени 25. маја у Подгорици на оном митингу?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесте. Био је више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте изашли из болнице рекли сте 01. или 02. јуна је ли тако?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, ја сам Вам послао отпусне листе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Рекли сте 25. маја сте повређени јел тако? Јел он био у Подгорици?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја мислим да је био. Не могу сада да се сетим, 20 година је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам мало више о томе.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја мислим да једино није био онај «Зокс», да је био на некој свадби чини ми се, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он нам сад није више, он је осуђен правноснажно па нам није више.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја остајем при свим мојим исказима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мало ми само реците нешто ближе, када Вас је то звала мајка од овог Јанковића на телефон. Где сте Ви били, како?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја сам изашао из Подгорице, ја сам лежао кући непокретан, она ме је звала и замолила ме, отац је био тешко болестан и замолила ме мало ме изгрдила да будем искрен, била је можда мало, не изгрдила, него мало и можда непријатна, али сад ми је се извинила. И тако и после смо почели да причамо. Ја кажем «госпођо, ја лежим непокретан кући, не знам о чему се ради» и онда ми је она рекла да је муж – Пуфтин отац тешко болестан, чини ми се неко прединфарктно стање тако нешто слично, немојте ми веровати, године су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите за ово Чачак јел?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да, кући у Чачак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле јој Ваш телефон?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим? Па тешко окренути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли Ви знате? Не питам сада да логицирамо одакле, да ли Ви знате?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ма нисам је ни пито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви знали тог Јанковића од раније? Пре ратишта у Зворнику?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па нисам, овога знам они су ошли, па то је она изјава што сам ја дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Шта Вас она зове? Шта каже?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па замолила ме да му јавим некако да га нађем, да овај како се зове, дође кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, је ли она знала где је он?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Она није знала, нисам ни ја. Ја сам замолио Сава и Сашу да га нађу ако могу и вероватно су га нашли. Мене у истрази питао један од адвоката јел сте Ви сигурни да је он нађен у Зворнику? Ја кажем нисам. Да су га нашли у Зворнику, нисам. Знам да је у то време он имао неколико девојака леп, млад човек, и сад нисмо ни знали где је да ли је код ове девојке или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажете за Јанковића?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па за Јанковића, ваљда о њему причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете мајка је замолила да га нађете. Јел она имала неку идеју где је он био, шта каже? Када је отишао, где је?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Није ништа рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није рекла?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Питала је мене, питала је још неке, ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте то у Подгорици били Ви и Јанковић и ови још други неки?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја сам осто у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али то је, митинг био један дан?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Кад сте Ви и рањени. Пре тога јел сте ишли.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Пре тога су била још два или три митинга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крагујевцу јел тако?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Крагујевац, Ужице, не знам да ли је био Милановац, немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и ту био Јанковић са Вама у обезбеђењу?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па био је већином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па сви су они били 25. колико ја знам на окупу. Краљево, та релација, долазили су и код мене неки пут у Чачак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико времена ако можете да се сетите након тог позива од стране мајке Јанковићеве сте Ви замолили Саву и Сашу, јесте ли њих одмах нашли или не?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Одмах сам их ја звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звали сте их на телефон?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Кући. У ствари, звао сам Сава, Сашин нисам имао број. Колико се сећам, немојте ми сада замерити ипак не могу свега да се сетим. Ја не знам ни шта сам прекјуче јео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то Сава и Саша били?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па ја сам их знао све по надимцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су ти људи?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Из Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто из Краљева? Презимена јел знате њихова?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Сад знам после ових суђења, Савић Горан и Ћиларцић Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то ова двојица?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој су они били јединици?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Код Пиварског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Пиварског добро.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: У ствари, они су били у тој јединици за спољни зид обезбеђивања Глинице и бране «Црвеног муља» и они су спречили да не буде катастрофа као што је у Мађарској била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А шта Вама каже Сава кад сте га нашли, шта сте му Ви рекли за Јанковића?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па рекао сам дај види ако можеш, сад шта ми је рекао, не могу да се сетим. Ја сам пио у то време «тродоне» на лопату што се каже од болова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку повратну информацију после тога? Да ли је отишао? Да ли га је довео? Јел сте чули то? Шта се после десило?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па чуо сам да је све у реду, да је кући, отишао код оца и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте 17. маја напустили ратиште је ли тако?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога нисте се више враћали у Зворник?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисам ни могао јер ја сам и пре тога био рањаван, шепао сам и не знам ни које ми је то по реду рањавање. Ја сам сада 100% ратни војни инвалид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте значи од 25. маја до 1. јуна кажете били у Подгорици и онда долазите кући?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су Вас оно посећивали, рекли сте да су Вас нешто посећивали кући у Чачку ови момци с којима сте били на ратишту.

Сведок: МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесу посећивали су ме они, не знам више ко ме није посећивао, посећивао ме и Мирко Јовић и Аркан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, они нам нису занимљиви, само ови оптужени.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте да остајете при исказу од раније?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: На пример, ја се Саше Чилерџића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли могу ја да питам?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ми дозвољавате?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ви сте за то да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто сте давали раније исказ, а кажете сад се не сећате, ја ћу Вас подсетити. Рекли сте да 01. јуна сте изашли, дошли кући и рекли сте «сутра или прекосутра сви момци дошли су у Чачак да ме обиђу». Да ли се сећате тога ко је дошао тад да Вас обиђе у Чачак?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па дошли су њих тројица, дошао је овај како се зове Торо, али махом су њих тројица били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тада било, је ли?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су спавали ту, ноћили код Вас у Чачку или су се вратили негде?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, једном су ме извели у кафић један «Домино», ја сам још био ишао на штаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је то био можда 05, 06. јуни и да је то крајњи датум кад су они долазили, у ранијем исказу, је ли то тако било?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па нисам ја рекао да је крајњи датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, имамо транскрипт Вашег исказа, нећемо га сад овде читати, имају га и странке. Зато Вас питам да ли се сећате тачно или?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па долазио је неко други, нису сви заједно, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па други ме не занимају опет Вам понављам, само се фокусирамо на оптужницу, а не на неке друге.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Верујте ми ја не знам оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што Вам ја кажем је довољно, не морате Ви да знате оптужницу, Ви нисте били у Зворнику у време дела. Ја Вас питам за Ваше контакте са оптуженим Јанковићем док сте кући, то Вас питам, па Вас подсећам пошто кажете да се не сећате сада, подсећам Вас шта сте рекли раније, па питам на те околности?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Зна се који је то период и сваким даном човек више у мојим годинама лапи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, добро, сви лапимо. Изволите колега Перовићу, Ви сте предложили сведока, имте ли нека додатна питања?

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добар дан. Само бих једно кратко питање везано за лице, сведок је 12.02.2010. године, како сте Ви предпочили.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Само ми поновите датум?

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: То је кад су Вас испитивали у истрази 12. фебруара 2010. године овде пред судом споменули сте да знате да је на подручју Малог Зворника постојало још једно лице са надимком «Пуфта»?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Јесам.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па ако можете.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И стојим, ја сам допунио то и рекао да је постојао, можда још постоји човек, имао је младеж, мало је мањи и лакши од овога «Пуфте» и био је «Пуфта» исто надимак «Пуфта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекли сте био је црн са великим младежом, сув и то није овај «Пуфта»?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте да је тај био из Малог Зворника? То није овај?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па није овај, али још један човк је био са тим надимком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте није то овај, добро, не одговара ни опис, ни место боравишта. Добро, то сте рекли. Изволите даље колега?

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате Ви Јанковићу нека питања? Ви, пошто у Вашем поступку, изволите? Оптужени Саша Ћилерџић. Морате на микрофон доћи.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: С обзиром да сте сада рекли да сам ја Саша, мене интересује да кажете и суду, мене сте сад везали за јединицу Пиварског. Да ли сам, ако се сећате, ја био у тој јединици или некој од војних јединица?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па Ви сте дошли задњи са Тором и прикључили сте се јединици за обезбеђивање спољног зида, спољног обруча.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ко је мене распоредио на ту дужност, рецимо да ли Ви, Стојан Пиварски или неко од резрвних војних старешина и активних?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па Стојан Пиварски је водио то обезбеђење и да се заузме брана Црног муља, оно за шта се отишло из Београда и то је отишло преко Удружења Срба.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да ли је било официра који су водили тај исти посао?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па био је неки мајор, ја не могу да се сетим у «Глиници», он је био, не могу да се сетим лица, касније сам чуо да је Муслиман, али није ми деловао и то он је наводно дошао из Мостара тамо фабрика алуминијума, чега већ, ето то. И знам да је Вашом заслугом спречена еколошка катастрофа.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ово питам због тога што ја нисам добио никакву потврду да сам био учесник у Територијалној одбрани Зворника, него сам добио потврду од војне поште Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате Ви ништа да објашњавате сведоку, суд ће ценити исказ сведока и писмене доказе.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па ја не могу то да знам.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да ли знате коме су како даване потврде, да ли имате ту информацију?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја знам да су сви момци међу њима и ја добили нешто мало надокнаду, то није, не верујем да је ко и саде 200 евра и потврде да нису учествовали у никаквим криминалним радњама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте добили, то сте нам и донели. Да ли су добили и они?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: И они су добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили Ви?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, не, ја нисам у послу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у каквом је тај, кажете тај официр, мајор, Муслиман, муслиманско име и презиме је имао или?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Он је био главни. Па не знам му ја презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у каквом је он односу са Пиварским био, је ли то иста јединица или две?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па били су, он је буквално надређен био Пиварском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је изнад Пиварског, а не нека друга јединица?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Па да, ми смо отишли да будемо спољни зид обезбеђења фабрике «Глинице» и да се покуша да се заузме брана Црвеног муља, то сам и рекао прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, јединица Пиварског је под тим мајором, је ли?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја знам и тог Стојана као, знам га још са ратишта у Славонији као нормалног човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овог Сашу са ратишта у Хрватској?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали у тој краљевачкој јединици још неког Сашу?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да је био у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То неодмахвање се не види на транскрипту, одговор је био не, је ли?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Не, не. Ја сам се једва и њега сетио, он је био тих, повучен, ја сам то рекао и у полицији и овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се и Саве једва сетили?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Саве нисам.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ево само информације ради да кажем. Ја сам господина видео можда два или три пута у животу, због тога сам и питао то. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имамо ли још питања? Изволите.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Хтео сам да Вас питам пошто сте Ви учествовали у некој организацији добровољаца, да ли сте имали сазнања, да ли сте чули, ишли сте тамо на терен да је Горан Савић учествовао у

премлаћивању мештана тамо Муслимана цивила или је учествовао у пљачкама. Да ли сте имали такво сазнање и да ли сте чули од њих или од неког ко је долазио у Краљво често и каже «слушај ови краду, товаре», да ли сте то сазнање имали о Горану Савићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били у Чачку, пошто он од 17. маја није у Зворнику, од кога мислите сазнања?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја знам да су они били јединица за пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док је био тамо није било циглане, циглана је од краја маја, а он је 17. маја напустио.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Него уопште крађе, товарење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је једно тако широко питање, ја не знам какво је то питање.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Нисам чуо никада да је ико имао притужбу на било кога од ових момака, још су их чак шта више и хвалили и добили су и награду кад су кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да је убијено пуно Муслимана у Зворнику у пролеће 1992. године, некада да ли сте чули?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Марко Павловић је једном причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да је наводно било у почетку неких жртава, али ми смо дошли кад су борбе завршене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, после 08. априла да ли сте чули да је?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ма јок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта онда имамо да причамо са сведоком.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Није прецизирао датум да ли је од 01. маја или до краја јула кад је било премлаћивање водоводним цевима па сам мислио то нека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има колега.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Јер тамо не кажу ког дана су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком маја, има и у старој пресуди, то је иста радња.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја колико знам они су увек били и награђени са нечим баш од општинских власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви чули да се некад неки учесник у рату хвалио како је неког премлаћивао, убијао, тукао и тако, је ли то било уобичајено? Нисте чули? Добро, хвала.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да вам кажем нешто, ја сам рекао на прошлом суђењу, ратне и риболовачке и ловачке приче су исте, али ови момци се нису хвалили јер нису имали за шта да се хвале, у нормалним условима они би били хероји с оним што су заузели брану Црвеног муља и што су много што шта спречили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нису они због тога овде, него због неких радњи које им се стављају на терет.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Ја не знам шта је њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо с Вама сад полемисати. Да ли имате трошкове за долазак у суд?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали трошкове за долазак у суд и колико?

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Рекао сам овој госпођици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ИСПЛАТИТИ сведоку трошкове према подацима датим Служби за сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, до виђења.

СВЕДОК РАДА ЈАНКОВИЋ

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да ли могу да се питам са Јанковићем и њима двојицом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да их сачекате само, сад имамо наставак претреса.

Сведок МИРОСЛАВ ВУКОВИЋ: Да пружим руку ако могу само толико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Имам неки споразум са уваженим тужиоцем, али у Палати правде у 12 сати, ако ми дозволите да одем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволићу, колега остаје, је ли тако? Добро. Добар дан. Ви се зовете Јанковић?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јанковић Рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јанковић Рада? Име Вашег оца?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Александра. Које године сте рођени?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: 11.10.1952. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Село Добраче, општина Ариље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте по занимању?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Економски техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Тренутно сам на Заводу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви нисте дужни да сведочите, Ви сте привилеговани сведок с обзиром на сродство са оптуженим. Да ли хоћете да искористите своје право да не сведочите или ћете сведочити?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не, ја хоћу да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто сте пристали да сведочите дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико сматрате да бисте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Положићете заклетву читањем текста испред себе наглас, изволите.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам укратко пре него што Вас буде испитивао бранилац оптуженог Јанковића, који је и предложио Ваше саслушање, реците ми шта Ви знате о боравку на зворничком ратишту Вашег сина у периоду април-јули 1992. године? Шта Вам је познато о његовом боравку на ратишту, кад је то било и колико је дуго био тамо у том интервалу?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Први пут је на ратиште отишао почетком априла 1992. године. Тада сам се јако противила томе наравно. Он се јавио из Београда да се налази у хотелу «Србија» и да је са друговима кренуо преко Удружења Срба из Босне и Херцеговине на ратиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то отишао из куће, а јавио се из Београда?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Зато што је знао да ако ја будем знала кад крене из Краљева неће моћи да оде, јер ја бих вероватно умрла, и овако сам једва преживела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тада радио, чиме се бавио?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Тада ништа није радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли студирао?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не, није студирао, радио је свашта, значи све што је могло да се заради неки динар, стовариште и то тог типа, јер у то време није имало посла. Обзиром 1991. године један кратак период, једно три месеца је радио у «Ауто транспорту» у Краљеву, обећали су да ће га

поново запослити али ето тако како се догађало, шта се догађало, у то време није имао посао тог момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао кад се јавио?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па рекао ми је да иде на ратиште са својим друговима преко Удружења Срба из Херцеговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли рекао с којим друговима, да ли сте Ви познавали те другве?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па не тада ми није рекао с ким иде, тада ми није рекао, јер сам наравно почела да плачем, да кукам, да молим да не иде, да не треба да иде, да је он млад. Он је мени одговорио да он мора да иде, кренуо је с њима, јер какав би човек био да он сада њих остави. Ја сам му рекла да он није никакав човек него дете које има 19 година и да не треба да ради то што ради и да се не слажем са тим, ти људи који га воде које је то удружење, зашто воде дете од 19 година и то јединца сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било после?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Ја сам јако плакала, кукала сам буквално и тако смо прекинули везу. После неколико дана он се јавио да је у Зворнику. Ја тад нисам знала ни где иде, рекао је у Босну на ратиште. После неколико дана се јавио и рекао је да су у Зворнику, да су у саставу ТО Зворника и да су сви Краљевчани који су пошли с њим. Први пут онда сам га ја молила да ако постоји негде неки телефон, нешто да могу ја да позовем, јер ми је било у то време супруг није био код куће и верујте онда сам се бојала каква ће бити реакција кад се он врати. После два, три дана он се јавио и дао ми телефон неки извесне госпође Ане која је била врло љубазна и фина кад сам је звала и кад је Дарко био ту, углавном је био, она ми је дала да разговарам с њим. Када се супруг вратио с пута ушао је у кућу и питао овако «Где је Дарко». Ја сам рекла он је у Босни. Он се згрануо «шта, мобилисали су га». Кажем «нису, отишао је у добровољце». Тада смо се јако посвађали и ја сам на неки начин, ја кажем, просто сам хтела да заштитим и дете, па кажем «он је у Зворнику, ту је он, па доћи ће, зваћемо га, имају телефон, зваћемо га, јер је он човек буквално мислим да је имао притисак ко зна колики. Онда смо позвали, позвала сам госпођу Ану, она се јавила, дала је Дарка на телефон, отац га је убеђивао да се врати да то није за њега, да то не треба да ради, међутим, није успео да га убеди наравно и тог момента је мој супруг јако лоше изгледао. Имам утисак да јако је променио боју лица и понашање и. Питала сам га шта ти је, био је јако љут на мене и рекао је «није ми ништа» и онда је неколико дана тако ћутао код куће, није разговарао са мном и онда је отишао код лекара и само ми је један дан саопштио да он мора на операцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ком то сад периоду причате, кад се то дешава, још увек смо у априлу?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: То је све у априлу, да, да, у априлу и да му је заказана операција за 06. мај 1992. године. У периоду априла ја сам кад год сам имала прилику углавном сам звала сваки дан Дарка, чули смо се сваки дан, јављао се и онда се догодило да је 02. маја негде на босанском ратишту, тачно у Сарајеву погинуо момак из комшилука који се зове Михајло Јовановић, дечко с којим се и Дарко дружио са њим и знам да су се 03. маја појавили Дарко и Саво, Савић Горан, знам да су дошли, наравно ја сам била изненађена, дошли су кад сам питала «шта се догодило», погинуо је Микац, ја сам то већ знала јер су они ту у комшилуку и онда су тај дан дочекали посмртне остатке Михајла Јовановића и ја сам ишла, то је јако близу и познајем и породицу и дечка. Сутрадан 04. је Михајло сахрањен, сви су момци били на сахрани, сви Краљевчани. Знам сигурно да је био Саво, Савић Горан зато што је он покупио Дарка и отишли су заједно. 05. маја мој супруг треба да путује за Београд на ВМА на пријем у болницу. Питала сам да иде неко са тобом, међутим, није имало потребе јер они су имали оргнизован превоз до ВМА и он је отишао сам. 06. маја смо чекали да се заврши та операција. Операција је у принципу рутинска али ето десило се да није тако, пошто је у питању жучна кеса и чекали смо, операција се тај дан завршила, ја сам звала пошто нисам могла горе да присуствујем, звала сам и рекли су ми да је операција одлично успела, да нема никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте из Краљева звали?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06. маја?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да, да кад је операција завршена, а то је било у неким поподневним сатима, иза 12 тамо и онда смо ја и Дарко отишли код моје сестре, има ту једно село близу Краљева, Бапско Поље, пошто је 06. маја Ђурђевдан отишли смо код ње на ручак и наравно ето да испричамо шта је све са Божом, пошто се она секирала и друго зато што је Дарко био ту, желела је да га види, ту смо се радовали што смо ипак заједно, било нам је жао што није и Божа ту, јер сваке године смо за тај дан заједно. Ту се све завршило 06. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Вам је та сестра?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Сестра живи и данас у Бапском Пољу, то је поред Краљева једно село. Није ми то рођена сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био с Вама?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да, заједно смо били. Претходни дан 05. маја, заборавила сам да кажем, знам да смо ишли на прво јутро после сахране, у суботу, значи после 06. маја, у прву суботу знам да су ишли на прву суботу или 7 дана како то већ ко зове, на гробље покојном Михајлу, Дарко и његови другови, ти који су били ту, знам да су били ту и знам да је у недељу, пошто је требало да се иде у посету код супруга, ја сам ипак имала

неке обавезе на радном месту, није ми било лако у то време да одсуствујем, договорили смо се да он оде код њега, међутим, они су се враћали за Зворник. Знам да су кренули за Београд у недељу ујутру после тих 7 дана после те суботе и договорили смо се, наравно уз моје неодобравање да он се врати у Зворник, плакање, кукање, молила сам га, али они су кренули. Дарко је свратио код оца у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, где су кренули, у Београд?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да, да, они су кренули за Зворник, ишли су преко Београда да Дарко сврати код оца у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је то?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: То је било у недељу после, прва недеља после сахране, значи то је било, ја мислим да је то био 10. мај. Кад је завршио посету код оца позвао ме је телефоном и рекао «ма тата је добро, немој ништа да се секираш он ће за два, три дана кући, јавиће ти он, али мислим да ће за два, три дана кући». Они кад су стигли увече у Зворник Дарко се јавио да су стигли. 11 маја поподне, не 12. маја је Дарку рођендан и ја сам позвала у јутарњим сатима код госпође Ане, желела сам да му честитам рођендан и он је заиста био ту, госпођа се јавила и прве њене речи су биле «честитам твом сину рођендан». Ја сам јој се захвалила, онда је она мени рекла «знате ли коју тарту правимо данас». Ја сам рекла «па знам, сигурно мимозу, јер ту тарту сам само ја правила за њега» и захвалила сам јој се што је тог момента она мене заменила, јер Дарко не једе слаткише, једино је ту тарту јео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то жена била?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Ја не знам, то је жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станодавац или шта?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па ја не знам шта је она била, они су свраћали код ње, стварно не знам да ли су свраћали или боравили, ја не знам где су они тамо живели или становали ја то не знам. И онда ме он питао за оца да ли ће кући, ја сам рекла не знам, чекам да ми јави. Обзиром да је ту већ постојала нека индиција да ће он 13. кући ја сам се с једним младићем из комшилука договорила да пође својим колима да довеземо Божу из болнице. Тог 12. Божа ми се јавља поподне, у раним поподнесним сатима, знам да сам била кући, дошла сам с посла и каже «не идем кући, премештају ме на гастро одељење за хирургије», јер је добио високу температуру и билирубин. Ја сам онда рекла «ништа, онда ћу ја доћи ових дана». Онда сам поново позвала код ове госпође Ане и рекла сам да бих хтела да чујем Дарка ако је ту, она каже «наравно, ту је, ево сви смо ту на ручку поводом Дарковог рођендана» и онда се Дарко јавио, ја сам му рекла тата неће кући, њему није добро, пребацују га на друго одељење, има високу температуру, велики билирубин, шта ли то значи не знам ни сама. Тако смо завршили тај разговор, али је тог момента Дарко мени рекао то

док смо још причали «ма, брзо ћемо ми кући». Ја кажем «добро, само дођите живи и здрави» и заиста Дарко се вратио 16. маја, мој супруг је изашао из болнице 18. маја и обзиром да сам се с овим младићем договорила за превоз Дарко је ишао са њим за Београд да доведу супруга из болнице и довели су га. Знам да после тог 18. маја је Дарко ишао са другарима на неке рођендане, славе, свадбе, на неке митинге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван Краљева?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па да Вам право кажем ја мислим да су ишли и ван Краљева. Ја сам увек била љута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је спавао, је ли спавао кући или се дешавало да ноћу га нема?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Спавао је кући, али се дешавало и да не преспава кући зато што је имао свог друга Драгољуба Петровића, има га и данас наравно, хвала богу, код кога је врло често спавао, ми се нисмо противили зато што је то један јако добар момак који је живео сам, јер су му родитељи, а то су генерација, био је и он јако млад, родитељи и брат су му живели у Немачкој. И знам да смо имали један трзај, овако један проблем у кући, јер можда се није добро осећао и поред свега тога и отишао у гарнизону амбуланту и рекао да мора на ВМА, а Дарко је био негде на митингу, где је био, тај митинг ја не знам, нисам хтела ни да причам о томе, зато што сам била љута по том питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Политички митинг, какав митинг?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па политички онај, шта ја знам, не верујем ја да је он ишао да митингује, нема он везе са политиком, него, не знам, да ли су ишли да гледају, да слушају, да ли су ишли у неко обезбеђење, говорили су да је обезбеђење, ја кажем, нисам желела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије обезбеђење?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па тих који држе митинг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао, у којој мери сте Ви били инволвирани у његов живот?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да Вам кажем нешто, ишли су у обезбеђење Шешеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је тамо боравио?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Он оде ујутру, врати се увече, нису они ишли не знам ни ја где, али тог пута је на неки митинг или негде ишао и знам да је супруг морао да буде 26-ог у Београду, јер се није добро осећао, морао је хитно да се уради неки резултат и онда смо се, он се наљутио, није то важније тамо него ја и тако, као стићи ћу ја њих. До краја маја, крајем маја, уствари, и Дарко је још као дете имао проблема са желуцем, стомаком и 1983. године је лежао у Тиршовој у болници на испитивању и тих дана се јако лоше исто осећао, ја сам све мислила, да ниси негде нешто појео, да ниси нешто попио, да се ниси напио, јеси се прехладио. Међутим, па није,

рекао је да није, онда сам га ја овај у периоду, овако знам да је 01. и 02. јуна био у Краљеву, то сигурно јер је ишао у Медицински центар, покушали смо да вадимо лекарско уверење за посао, за посао који су мени моји руководиоци обећали да ће ми помоћи да га запосле, обзиром да је већ радио крајем 19991. године три месеца у «Аутотранспорту» и тадашњи директор господин Шошкић је обећао, «направићемо нешто, Радо, запослићемо га», међутим, догоди се једна трагедија и он 10. маја 1992. године добије излив крви на мозак. 12. маја на његово место су поставили Зорана Јаблановића који је до тог времена био помоћник генералног директора за правна питања, он је био ВД директор, ја сам га сваки дан молила и сваки дан досађивала, тражила посао, молила, молила, међутим, од тога није било ништа и онда сам у периоду када је Дарко дошао из Зворника, значи после 18. маја, сваки дан буквално молила, тражила, преклињала, љутила се, плакала, међутим, била је јако тешка ситуација у радној организацији и он човек никада није рекао да неће, хоћемо, направићемо, још не можемо, тешка је ситуација. У то време су возили возачи по ратиштима и тако. И негде пред крај маја ја сам ишла код њега и замолила га, «молим Вас, да ли постоји могућност», то је био задњи радни дан у мају, ма, «каже Радо, видећемо хајде 15-ог да се видимо, 15. јуна», ја кажем, «добро». 01. и 02. јуна, то сам Вам рекла, Дарко је био у Медицинском центру у Краљеву, после тога ја мислим да је 08. јуна, био код свог кума на рођендану и знам да сам га у периоду од краја маја, негде до половине јуна, водила једно четири пута, три, четири пута у Медицински центар јер је имао те тегобе, имао је доста проблема и сећам се тог 08. јуна дошао је кући, онако био је нерасположен и ја сам питала, «шта се догађа, шта је било»; каже, «много ме боли стомак опет», ја сам рекла, «хајде идемо код лекара, шта да радимо сада, само у Хитну, нигде друго».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 08. јуна?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да, да, 08. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992. године?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да, одвела сам га у Хитну и лекари су, сваки пут су говорили, то је гастритис, он мора мало да води рачуна шта једе, не сме газирано, не треба љуто, ја кажем, «дајте нешто даље да тражимо шта се догађа, ипак то није нешто у реду», «нека прими он ово, то ће се смирити, то је мало пореметио он, биће то у реду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате писмени доказ Хитне помоћи од 08. јуна?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па да Вам право кажем, немам ја, нисам ишла то да тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А баш сећате да је 08. јуна?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да, баш се сећам да је био 08. јуни, зато што је био код кума на рођендану. Али друга два, три пута се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове кум?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Војкан Милинковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војкан Милинковић?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јесте и то се сећам, зато што сам викала, «да ти ниси јео ту неку торту, да ту није било нешто масно».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто сте често ишли у Медицински центар до половине јуна, да ли сте добили тада неке извештаје, ком лекару се јављао?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Иде се у хитну службу, не добијају се извештаји, добијате само инфузију и лекове и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу га забележили тамо?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Вероватно јесу, вероватно морају забележити, ако дају инфузију, морају да забележе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хитна служба у Краљеву?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јесте, Медицински центар Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до половине јуна и онда шта се дешава, кажете до половине јуна сте га водили Ви код лекара више пута?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се онда дешава?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Обзиром да је мој директор обећао да ја дођем овај због посла око 15-ог, ни тада није било ништа. Само сам заборавила да кажем једну ствар, извињавам се, овај, да су момци, знам да је био Саво, Горан Савић и Дарко били на четрдесет дана Михајлу Јовановићу, то знам, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да и тај датум памтите?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: То би требало да је 10. јун, али да Вам право кажем не памтим ја нисам ишла, али би требало да је 10 јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, видим да детаљно пратите све датуме.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па професија ми је таква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од пре двадесет година.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Радила сам такав посао да сам морала да памтим многе ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако памтите и за следеће године, 1993., 1994. годину?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: И знам да ми је мој тадашњи генерални директор рекао да нема сада шансе за посао, да морамо имати још мало стрпљења, а на крају крајева, он нема ни возачки испит, требало би да полаже возачки, ја сам рекла, нема, али он не бира посао, може да ради

било шта. Али добро, углавном посао тада није добио. ја сам дошла кући и прећутала сам, сада признајем, да сам прећутала два, три дана, нисам одмах код куће рекла да неће добити посао и онда наравно морала сам да кажем, посла још увек нема, још увек морамо чекати. Онда смо се страховито посвађали код куће, ја и мој супруг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте то рекли?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Свом супругу и мом сину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то датум?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: То је било после 15-ог значи 17. или 18. не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да, да и знам да је то период, тај период април до краја јуна је најтежи период у мом животу због страха за дете, због момената које сам проживела тада тог 18., 19., 16. јуна тих дана, прво што сам трпела све у себи, онда сам имала страховите проблеме, значи ове године ће бити 40 година да сам у браку, тада смо били на ивици развода, јер сам углавном, можда и јесам, била крива за све, али ја сам се надала, ја сам желела да запослим своје дете, ја сам желела да он остане ту код нас, нисам желела да он оде, јер ми имамо само њега једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је отишао?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јесте, рекао је да ће отићи, да га је Славковић позвао, ја се извињавам ако могу воде да добијем, да га је Славковић позвао, да се он запослио као обезбеђење у некој фабрици, у Циглани у Зворнику, ја сам рекла да он не треба да иде тамо, не треба њему тај посао тамо, борићемо се ту, али он више да ради. обзиром да смо ми, односи у кући су се тотално пореметили, супруг није разговарао, он је ипак отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је то било, да ли знате?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: То је било 21. јуна ујутру, када сам ја отишла на посао и када сам се вратила, нисам га нашла, али се он увече јавио телефоном да је у Зворнику. Била сам љута и плакала сам и рекла сам му да стварно треба да се врати, да то ничему, зашто би ишао тамо, па нисмо ни гладни, нема потребе. Ја га више нисам чула тих дана, била сам много љута на њега тада и била сам оптерећена ситуацијом у кући јако. После десетак дана, Дарко се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се вратио?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Верујте, ја мислим да је то било 01. или 02. јула, али знам да је 04. јула био у Краљеву, то сигурно знам, јер је био Дан борца, да ли ће да се ради, неће да се ради и знам да се са неким договарао да оду на гробље, али са ким се договарао, стварно не знам, ја сам тада још увек била љута на њега, мало смо и ћутали, нисмо причали и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 04. јула је био у?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Био је у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је после ишао опет?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви звали да неко иде по њега или је он дошао сам, како је то било?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Ја сам позвала, нашла сам неки телефон, помогли су ми моји из радне организације, човека из Чачка, ја не знам да ли је то Радикална странка или нека друга, Мирослав Вуковић, позвала сам га телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да тражите неког из Радикалне странке?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Тражила сам све живо, како сам знала, зато што сам знала да је он био тамо раније, зато што је било у штампи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Вуковић?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јесте зато што је писало у новинама да је тај Вуковић био у Подгорици, да је рањен, ја сам то читала у штампи, то нису нека моја сазнања што ја могу да кажем да је то моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте звали тог човека?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Њега сам звала, пошто је Дарко отишао 21. јуна и врло жестоко сам се, била сам уствари безобразна и јавно се извињавам том човеку, ништа он није крив, али ја сам тада била очајна и само сам рекла, «вратите ми моје дете». Било је ту можда и неких ружних речи, кажем, јавно се извињавам том човеку. Ко год је имао неке везе са Босном, ко год је ишао у Босну негде, ја сам са сваким причала, ја сам одсвакуд тражила помоћ, јер се он тих дана није јављао и само се изненада појавио и дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је причао, шта је радио на ратишту?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Ја га никада нисам ни питала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви не знате шта је он радио у Зворнику док је био у Зворнику?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не, ја не знам шта је било у Зворнику, ја знам оно што је овде било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку униформу, наоружање?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не, он је, само када су долазили на сахрану, били су у униформи и никакво оружје није доносио у кућу, никакво значи, никакво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули, којој јединици је припадао?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Територијална одбрана Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јединица у оквиру територијалне одбране, то није јединица, то је формација?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Ја се не разумем у те ствари, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је био командант?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: То су помињали неког Стојана Пиварског, ја да Вам право кажем, никада нисам желела да разговарам на ту тему, зато што се јако потресам и не волим. То је један период у мом животу кога ја не желим да се сећам уопште, али морам, морам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, 08. јуна, био је код кума на рођендану?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није нама рекао.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Е то ја не знам, ја знам да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вама предочавам оно што је рекао. Они сви кажу да су само три дана највише били, да су добили пропусницу, ми имамо писмени доказ да су добили пропусницу да буду укупно три дана. Наравно, то није доказ да ли су били сва три дана, али су добили пропусницу да са ратиште оду и да се врате.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Ја колико се сећам, да је пропусница била шест дана, јер сам ја питала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Кораћ Ивана?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Само овако, не лично, дечка знам из улице, становао је ту негде близу, иначе не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао син да је био са њим на ратишту?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јесте, после је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су заједно били?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јесте, они су заједно долазили и на сахрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са тим другима што су долазили на сахрану, јесу и они остали у Краљеву, по Вашем сазнању?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Пазите то не знам, знам да је био Савић Горан и знам да су заједно отишли, а за друге не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су отишли заједно?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: За Београд, у посету код мог супруга и онда су продужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког датума?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: 10. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у међувремену, кажете, да ли је спавао код куће или није?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном или стално?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па углавном јесте, повремено је спавао код Гагија, али то када је био код куће, био је доста повучен овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао кола Ваш син?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не, није имао ни возачки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате да је возио кола на ратишту?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Јесте га питали, шта је било на тој Циглани?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је конзумирао алкохол или неке наркотике у том периоду, како Вам је изгледао?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Наркотике сигурно никада, то сигурно, а алкохол, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам је изгледао када је долазио са ратишта?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па то када је долазио кући, био је нормалан, али вероватно су пили, друштво је то, момци се скупљали, ја дешавало се да дођем кући са посла, да ту има неко код њега, па да су нешто попили али, није био нека ноторна пијандура да, он јесте пио, пио је са друштвом и знам да је 1994. године, 11. октобра толико лоше био, то је било значи после свега тога, он је већ био и ожењен, имао је кћерку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било 1994. године?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Овај, па 1994. године је он имао исто те неке проблеме које је имао и раније са желуцем, стомаком и једно пет, шест дана у хитну, инфузија, међутим, ја сам 11. октобра ухватила га за руку и буквално гурала у болницу, јер се он много лоше осећао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то једна болница у Краљеву?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Једна болница је у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао свог лекара стално када се јављао у Хитној или је другом неком?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не, не у Хитној је увек други лекар, нема стално један исти, одвела сам га директно на хирургију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1994. године?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јесте, био је доктор Гојко Петровић начелник хирургије тада и он га је и примио, случајно је он био ту и испоставило се да је он имао уствари страховите проблеме са жучном кесом и операција је урађена 17. октобра и операција је трајала осам сати, осам и по, тада је он једва остао међу живима, четири, пет пута су га онако на столу снимали, јер ти каменчићи су кренули сви у канале, једва, једва су их покупили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се оженио?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: 14. маја 1994. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је после било, јесте ли чули да се води поступак овде, да се помиње име његово, из медија?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Знате шта, јако се дуго није помињало име, помињао се надимак који мени баш није много значио, зато што њега у кући нико није звао тако, то је можда пар неких његових другова што ја стварно нисам баш ни знала, знам да су га звали Пуки, знам да се са својим кумом звао Димба и Бимба, али за тај надимак нисам имала појма, то се касније појавило, ја сам мислила да је он тај надимак добио зато што је,

рецимо 1994. године је радио у једној месари у Краљеви где је правио пазарски ћевап.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када касније је добио надимак?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Ја сматрам да је тада добио, међутим, кажу да су њега и раније звали тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да је Ваш син добио надимак са 12 година?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то каже.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Могуће је, ја стварно не знам, али нико га у кући није звао, ми га нисмо звали тако, то он вероватно са својом децом, са својим друговима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када то родитељи зову децу по надимку који им надену другови?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Ја уопште нисам знала за тај надимак, касније када сам сазнала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питам, чуди ме.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па зато што га нико, звали су га Пуки, звали су га Пуки и звали су га, ова двојица Бимба и Димба то знам и тако су се увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, колико има километара од Краљева до Зворника?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Зависи куда се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви ми реците куда се иде и колико има, ако знате?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па ја могу да Вам кажем оквирно километражу, рецимо знам Краљево-Ваљево има 150 км, од Ваљева до Лознице 220, па не знам баш још колико тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био три, четири дана на сахрани и да се вратио у Зворник и да је онда средином јуна.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Знате шта, жалосно је ако се он не сећа да је био свом оцу у посети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато Вас питам. Да ли Вам је причао да се опијао у Зворнику?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не, откуд би се опијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пијан дошао кући?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па јесте, али није то било тако ништа стравично, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је наставио да се опија?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Нисам ја то примећивала, стварно ја то нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је живео у кући или?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па јесте, али врло често је спавао и код свог друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао у Чачак код тог Вуковића, да ли имате то сазнање?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: То је било, пошто су се вратили, јер је мислим да је био тај неки митинг, да је Вуковић рањен и да су ишли да га обилазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Чачак?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када? Ви тачно знате у јуну датуме, реците нам тај датум када је ишао у Чачак?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па да Вам право кажем не знам, ишли су више пута, ишли су више пута, знам да је ишао и Савић Горан, да су заједно ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али када, кажете, 01. и 02. јуна био је у Краљеву, 08. јуна је био код кума, 21. јуна био.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Отишао у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 01. до 21. јуна, где је био, сваки дан ми реците?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не могу да Вам кажем сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да није био сваки дан у Краљеву?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Наравно, није био сваки дан сигурно у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли где је био?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Кажем Вам, да су, био је на неким, другари се скупљају, рођендани, седељке, ишао је код свог друга Драгољуба Петровића у Рибницу, спавао је код њега, знам да су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знате када Вам он каже?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да чујемо се телефоном, он мене није лагао, што није хтео да каже, он није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда нам реците, где је тачно био, кажете није увек био кући, јесте ли знали сваку ноћ где је провео, од 01. до 21. јуна, то Вас питам?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па како да не, 01. јуна је био код куће, 02. јуна је био код куће, 03. је био код куће, 04., 05., 08. је био код куће, и 06. вероватно, не могу сада да Вам набрајам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да се средином јуна вратио у Зворник, то се опет не слаже са Вашим исказом, он није под заклетвом, Ви јесте, он је оптужени.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да Вам кажем нешто, ја сигурно знам да он пре 20-ог није отишао и мислим, колико се сећам, 20. је недеља, јер смо се расправљали, када сам ја отишла на посао, да је он тај дан отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки писмени доказ је бранилац нудио у вези 01. јуна.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја сам Вам препис, односно копију тих навео 01., 02., ја то имам у канцеларији у изворнику, у оригиналу, али нисам, сутра ћу Вам доставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што Ви имате у канцеларији, мени ништа не значи.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, доставићу Вам сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је ту данас, није сутра.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Моја омашка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то?

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: То је оригинал онога што сам у копији дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то дали браниоцу Вашег сина?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: То је извештај Медицинског центра у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који датум?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: 01. и 02.06.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, никакве радње у оптужници не постоје за 01. и 02. јуни, је ли тако колега тужиоце? Добро, за ово после немате такав неки документ?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не, ово је била лабораторија, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то иста та болница или?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Иста болница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иста болница?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Иста болница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ишли у Хитну, колико сте то пута ишли од 01., 02. до 20, отприлике, сада кажете?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Једно три, четири пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Хитну службу сте се јављали?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он Вам каже да иде у Чачак?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Добро, знам да је ишао у Чачак, али не знам ког датума, то ме није, шта ја знам, не могу да кажем сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Углавном ишли су , ишао је Горан Савић са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да обићу овог Вуковића?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Вуковић је 01. јуна изашао из Подгорице, дошао је у Чачак, Ви не знате после 01. јуна када је то он ишао, колико пута?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не, не, али ишли су, знам да су ишли и знам да су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Савић и оптужени Ћилерцић кажу да су тачно на Петровдан, 12 јула ишли да га врате из Зворника на Вашу молбу, је ли тако било, на Петровдан, 12. јула? Оптужени Јанковић не помиње да је то био 04. јули исто, једино Ви сада се појављујете са тим датумом тачним. Како знате тачно да је 04. јула он био?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Знам сигурно зато што је то Дан борца, сигурно знам да је био ту, јер се не сећам, он је можда дошао 02, али тога се не сећам, али знам да је 04. био ту, знам да нисам ишла на посао, знам да сам била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви прослављате Дан борца?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па тада се славило, не кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, изволите.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја бих само везано за овај датум и ова дешавања, поставио нека питања сведоку, ако дозвољавате председнице, а која нису везана за саму оптужницу. Ми то сви знамо али чисто питам, колико је Ваш син у притвору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо ново питање колега.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли сте за ове две године размишљали о том периоду април, мај, јуни, јули?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Наравно.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Јесте ли сваки дан размишљали или једном у месец дана?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: И дању и ноћу.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Јесте се присећали свих дешавања?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па наравно.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Јесте ли повезивали догађаје везано за период?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јесам.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим Саве, кога сте помињали да се.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Нисам Вас разумела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим Саве, Савић Горана, да се Ваш син са њим дружио, да ли знате још некога са ким се више дружио?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Уопште у животу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. да.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Наравно, имао је свог друга Драгољуба Петровића, има свог кума Војкана Милинковића, има свог кума Драшка Благојевића, има свог кума Душана, мислим, то су људи са којима се дружи цео живот буквално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви познајете Славковић Драгана?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Славковића сам упознала зато што живи у Ратини близу мојих кумова и зато што је једном приликом долазио да му мој муж поправи нешто на апарату, јер се он бавио фотографијом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ваш син са њим упознао?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Мислим да су се они упознали тамо, то што је он дошао код нас, то је све било касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви познајете Кораћ Ивана?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Иван је момак, младић који је живео у тој нашој улици, приближних година са Дарком, да ли је са Дарком годину дана разлика, можда чак и знала сам га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се са њим дружио или долазио код вас у посету?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Пазите, тај дечко никада није долазио код нас у кућу, а вероватно су се дружили, неко посебно дружење не знам да је постојало, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате нешто о томе, да ли су се они нашли у Зворнику и да ли Вам је причао син о томе?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не, ја мислим да су Саво, Дарко и тај момак Зоран, Кораћ, да су они заједно и отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте контактирали телефоном и да Вам се јављала нека госпођа Ана.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се распитивали, ко је та жена, да ли сте питали сина?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да Вам право кажем и јесам, питала сам и она је била врло пристојна и врло фина жена када сам ја контактирала са њом телефоном и фини су људи, она је имала супруга, сина, то знам значи из приче само, никада је нисам срела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте питали сина Вашег па да кажете, ја сам Вас звала али јавља ми се Ана, па ко је та жена, где ради, да ли знате нешто о томе? Јесте ли се тако распитивали?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Нисам се нешто распитивала где она ради, али сам питала, ко је та жена, каква је то породица, је ли то сама нека жена или је породица, има сина, има супруга, та жена је била врло фина и пристојна, заиста нисам имала могућности да се нешто распитујем о њој посебно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Морате признати да је барем уобичајено уопште, да понашање и догађаји протеклог времена да се тешко може сетити који је датум.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Приговор, председнице, ово је лични утисак тужиоца везано за памћење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И оволики број датума где сте Ви везивали поједине догађаје, овај, ипак дакле за уобичајени начин живота је неуобичајен, па мене занима, осим тога што сте Ви размишљали, када Вас је питао бранилац, и дан и ноћ о томе како сте долазили до тих датума?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Пазите, ја посао који сам радила, везан ми је за телефон, за бројеве и страховито памтим бројеве, ја се некада нећу сетити имена, али бројеве и датуме заиста памтим и наравно, не могу да кажем да сада овог момента све знам, али ако се присетим, јер већ године су прошле, присетим, размислим. Друго, да Вам кажем нешто, ту неки датуми који су мени важни у животу, рођендан мог сина и мог супруга, операција мог сина, мог супруга, та два пута рецимо како не бих памтила шта се све догађало, та два пута су се буквално и један и други делили са животом, разумете, поготову мој син који је осам и по сати провео на операционом столу отвореног стомака, мислим то је, доктор је пао у несвест, једва су га извукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате писмену документацију за период боравка на ВМА Вашег супруга, отпусну листу?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Наравно, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то да нам доставите?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када до када је био на ВМА.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Везивајући те поједине догађаје који су вам битни за поједине датуме, због чега нисте прибавили ту медицинску документацију па да поткрепите, да ли размишљате о томе, да ли је довољно то што Ви кажете или због чега то на пример нисте?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Пазите, што се тиче супруга, његовог лечења, ту постоји документација то је код куће било, а операција Даркова 1994. године, исто има код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам не треба, 1992. година нам треба.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Пазите, у Хитној се не даје ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте покушали, питање је, ја сам схватила питање, јесте ишли, јесте питали тамо?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Не, када одете у Хитну, ништа не добијете.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Питање је због чега није, па није ни знала да треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ја не видим која је ово процесна радња.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема потребе колега да браните сведокињу од постављених питања. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви питања? Да ли познајете ове људе овде?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Саву познајем одлично Савић Горана, наравно, то је момак из улице, дружио се са Дарком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог другог?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па и њега, њега знам сада одавде више, срела сам га пар пута испред и знам да је, али знала сам га и раније из неке, шта ја знам, оно ако смо ја и Дарко били заједно, онда каже, то је, али нису се ни они пре тога нешто дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже онда Дарко, то је?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Па то је Саша, мислим, ја питам који је то момак, ко је тај момак, па није он мој друг, не знам, али знамо се, добри смо овако, ништа посебно. Дечко никада није био код нас кући нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваш син живео од 1997. до 2010. године у јануару када је лишен слободе, на којој адреси?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Мој син је стално пријављен на Доситејеву 158/16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам где је живео, не где је пријављен, где је становао?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Живео је, од 1996.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1997. године до хапшења?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Живео је у Италији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, по повратку из Италије где је живео?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: У стану код супруге и деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која адреса?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Југ Богданова 132/6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је пријављен, кажете?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Доситејева 158/16, никада га нисмо одјавили одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи живео је непријављено у Југ Богдановој?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Венчан је са том женом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам, да ли је живео на тој адреси на којој није био пријављен?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда га зато нису нашли ови полицајци.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: А зашто нису дошли на моја врата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја то само онако да питам Вас. Да ли има питања, нема?

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Могу ли ја да се надовежем на ово Ваше задње питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је у периоду од ево рећи ћу, буквално од јуна, од јула 1992. године па до 03. јануара 2010. године, да ли су припадници Министарства унутрашњих послова, да је Вама познато, било

када у том периоду од осамнаест година дошли и покуцали на врата и тражили Дарка Јанковића?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Никада

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Вас кући?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Јанковићу Ви да приступите овде. Када су то дошли по Вас да се вратите из Зворника у Краљево? Ви сте рекли негде у јулу месецу.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Рекао сам у првој половини јула, сада мислијм нисам тачно прецизирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте рекли у првој половини па Вас зато питам да ли се Ви овако сећате детаљно?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте када сте били у мају месецу на овој сахрани код овог Михајла, да сте били, ево овако сте рекли, «неколико дана». Колико је то дана?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Рекао сам да смо остали још пар дана после сахране, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били то дана?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па не сећам се стварно тачно и онда сам рекао, м не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били на рођендану код овог кума?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да јесам, сваке године идем, па сада због тога нисам могао да се одредим сада тачно тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте ишли онда у Чачак, када сте то све стигли да идете?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па шта Чачак је пола сата од Краљева госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када бисте одлазили у Зворник, касније сте се враћали поново, па поново ишли у јуну или сте у континуитету до повратка коначног?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: У континуитету, нисам долазио и одлазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у мају сте имали тај прекид, отишли сте тамо у априлу, 13. априла и онда?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Вратио се 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у међувремену?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Када у међувремену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 13. априла до 16 маја?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Тај прекид када смо били на сахрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је дана трајао тај прекид?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Не знам, кажем Вам дошли смо дан пре сахране, били на сахрани и ја сам рекао да смо остали још пар дана, сада нисам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте се вратили у Зворник?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам причали да Вам је отац био у болници и да сте Ви требали да идете.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја мислим да сам рекао, када сам се вратио, да ми је отац изашао из болнице, нисам Вам причао пре тога да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је било у вези очевог боравка у болници? Да ли Ви знате, када Вам је отац оперисан?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па сада тачно, ја не памтим баш добро датуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га обилазили на ВМА у Београду?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја сам отишао да га изведем а сада ово у вези овога, стварно нисам био сигуран. Е сада могу да питам и Савића, то у одласку тамо да ли смо свратили, ја сам ишао са овим Тодоровић Сашом да га узмем, па сада не знам ту када шта, стварно ми није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам ни помињали за ове здравствене проблеме што сте имали у јуну месецу, да сте ишли стално у Хитну помоћ. Јесте ишли?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па ишао сам, али нисам поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим поводом сте ишли?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па због проблема са желуцем, уствари нон-стоп је било, међутим 1994. године се испоставило да су проблеми били са жучном кесом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али зар Вам се не чини да је то било доста битно, ако је то било да поменете, јер Вам се дела стављају, радње неке до средине јуна.

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Нисам споменуо, зато што нисам био сигуран када је то било, јер сам тек 1994. године оперисан, а нисам био сигуран када је било све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, да ли могу једно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли сте присуствовали 40-дневном помену Михајлу Јовановићу?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: То јесам сигурно.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се тога?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Па то сам сто-посто био, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то био датум?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Стварно сада не могу да кажем датум да кажем да се сећам да је био тада и тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славковић каже да сте се одмах након сахране вратили, после тих пар, два, три дана?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Опт. ДАРКО ЈАНКОВИЋ: Ја сам рекао после сахране пар дана смо још остали у Краљеву, тако сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

Констатује се да нема више питања за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Госпођо, могу ли ја да кажем нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Ја желим да кажем овде данас да сам јако разочарана јер сам у фебруару ове године доживела нервни слом, значи ово је било, то је за мене било страшно, у новинама је изашао наслов и они кажу да је Тужилаштво дало изјаву о неком нашем богатству, синови су куповали очевима оранице, ја сам разочарана због тога. Ја све што имам, мој супруг и ја што смо створили, то је један стан који је супруг добио као подофицир Војске Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема овде никакве истраге за имовину, а то ако сте разочарани у Тужилаштво, то морате њима да кажете, ја те натписе заиста нисам читала, не знам ништа о томе, мислим, нема везе то са судом и ако је писано.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, извините молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Само ако дозвољавате још једно питање и са тим завршавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је, односно ако се сећате, приликом повратка то два пута, односно то три пута доласка из Босне, који је имао из Зворника Дарко Јанковић, да ли је он том приликом било какву имовину, бикло покретну, било какве вредности, било шта доносио кући, предавао Вама, имао са собом и тако даље?

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: У нашем стану и данас су све ствари од пре 26 годпна када смо се уселили, значи ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, имате ли још нешто везано за ова питања која нас занимају?

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала.

Сведок РАДА МНКОВИЋ: И само још једно, ја бих Вас замолила, вероватно Вам одузимам време, мене и породицу, ширу породицу интересује, постоји ли некакав стручњак који може да утврди да ли једна особа којој се такве ствари стављају на терет, може после тога нормално да живи, да створи породицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такав стручњак се изјашњавао овде.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Да има златну децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такав стручњак се већ изјашњавао у току претреса, имали смо и психијатра и психолога клиничког, седите.

Сведок РАДА ЈАНКОВИЋ: Оппростите, да ли могу да останем да присуствујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да останете, нека уђе сведок последњи.

СВЕДОК БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молила бих вас да сутра преко браниоца доставите са ВМА све те потврде које имате. Сведок Јанковић Божидар, добар дан.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Јанковић Божидар, име Вашег оца?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Драгољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте које године?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: 08.01.1948, године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: У Великој Каменици, значи у Неготинској Крајини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте по занимању?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: У Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Доситејева 158, стан 15

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: У Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Доситејева 158, стан 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, обзиром на сродство са оптуженим Јанковићем, нисте дужни да сведочите. Да ли хоћете да сведочите или?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Да, желим да сведочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро пошто сте пристали да сведочите, као и сваки други сведок, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, за то дело запрећена је казна затвора до пет година. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико бисте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Прочитајте тај текст заклетве и на тај начин ћете положити заклетву пред судом.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Пошто се овде води по оптужници Тужилаштва за ратне злочине кривични поступак против оптуженог Јанковића и још два лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, реците нам, да ли Ви нешто знате о боравку на зворничком ратишту Вашег сина у периоду мај-јуни-јули 1992. године, шта је он тамо радио и тако даље. Изволите.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Извињавам се унапред на промуклом гласу, није због емоција, само него сам болестан, у периоду сам неког рековалесценције од грипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам је лоше, седите, ако Вам је zgodније да причате седећи.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Могу да стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када не будете могли, Ви седите, изволите.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Негде половином априла месеца по мом повратку из Македоније, јер сам у том периоду радио за Македонију, био сам инозаступник Македоније, у фирми за источну Европу, долазим кући у Краљево и сазнајем да је мој син Дарко Јанковић на територији Босне на ратном терену, тамо где се водио рат. Ја сам иначе био професионални војник до 1991. године. Када сам то чуо, не учествујући никада али учећи о рату и о ратовима, знао сам шта значи рат, са тог аспекта. Онда сам се скоро онесвестио, јер прва помисао која ми је била, јесте да сам као дете сахранио родитеље, да сам мртву мајку возио са својих 19 година у сандуку на камиону из Београда до места рођења због сахране, а да су поред сандука седели брат и сестра. Пред очима, опростите, емоције навиру без.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате то да причате, само конкретно, да бисте себе поштедели.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Али сам тог момента, у првом моменту кривио супругу, мислећи да је она знала јер је увек био приврженији њој него мени, ближи, кажу да је у психологији мушкарца да је ближи мајци него оцу. Свађали смо се око тога и то жестоко и ја сам наставио своје активности од куће. Био сам иначе у том периоду лошег здравственог

стања, имао сам проблема, стомачних тегоба, сумњало се на дијафрагму, онда се утврдило да имам проблема са жучи, да имам камен у жучној кеси. Моје се здравствено стање почело погоршавати. Ишао сам код лекара и добио упут за Војномедицинску академију, јер ту сам се иначе лечио за пријем за 05. мај, да бих након тога био оперисан 06. маја. Први пут сам сина видео на кратко 04. маја у вечерњкм часовима, када нисмо успели ни да разговарамо практично, јер сам се ја припремао јер сам ујутру у 5 сати требао да кренем за Београд, организованом превозом, војним аутобусом, а да је он био уморан, долазио је са неке сахране његовог друга и ја сам ујутру отишао, 06. маја сам оперисан, лежаи на хируршком одељењу Војномедицинске академије. 10. маја је син свратио код мене и испричао да он иде за Босну. У оном стадијуму у каквом сам био, покушавао сам да га наговорим да се врати, да рат није добра ствар, да је он дете, тек је дошао из војске, да ниједан рат није био частан и није ме саслушао, није хтео то да уради, говорећи да тамо где су његови другови, треба и он да буде и да иде заједно са његовим друговима. Сутрадан 11. маја мени нагло порасте температура и вредност билирубина. Иначе сам требао бити отпуштен са хируршког одељења кући. Мене 13. маја пребаце на гастроентерологију ради даљег лечења. Првих дана сам био у јако лошем здравственом стању, дошла ми је супруга у посету, нисам могао да стојим на ногама. Тешко је то за мушкарца када супруга га купа, то је морала да уради, јер ја нисам могао сам. Најзад 18. маја сам добио отпуст, дошао је по мене заједно са својим другаром Сашом из Краљева кога сам и раније познавао, колима тог другара, јер није возио. Рекао је тада да је неколико дана пре тога неких два дана пре тога дошао кући и ја сам се осећао доста лоше, иако сам отпуштен, носио сам еластични појас, осећао сам да ми стомак пада, да ми црева испадају, иако сам у том периоду бројао и сате и дане, јер кажем, она ми је слика са ковчегом увек била пред очима и нисам то могао да заборавим. И сада се нерадо сећам, покушавао сам да заборавим тај период, да се никада тога не сетим до 2010. године када је ухапшен, тада сам морао поново да се присетим тога. Покушавала је супруга да га запосли у Краљеву, да га одвојимо од тога, да га одбијемо, њен јој је директор обећао да ће га примити, било је разговора негде почетком јуна месеца, да ће га примити на шосао и да ће то вероватно бити решено до 15., до половине негде јуна, 15. јуна и ја сам говорио и тада супрузи поново смо се свађали, да се не замајава, да од тога нема ништа, познавајући ситуацију у њеној фирми и познавајући њеног директора, рекао сам то су само обећања, то је мој директор, ја га добро познајем. Па да Вам искрено кажем, можда она то не зна, али тада сам хтео да напустим све и да се разведем од супруге, било ми је свега преко главе. Поново сам се разболео, односно стање ми се погоршало. 25. маја сам поново отишао на ВМА, није могао са мном да иде, говорећи да он има своје обавезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у Краљеву или не?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: У Краљеву, да не може са мном да иде, у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тог 25. маја Ви одлазите на ВМА?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Ја одлазим на ВМА, исто организованим превозом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Вам је син?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Син није могао, рекао је да он не може са мном, тих дана смо се расправљали, он не може са мном да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био тих дана?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Био је у Краљеву, да свако има своје обавезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде исказе да је био у Подгорици на митингу Шешељевом, 25. маја.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Не говорим, био је на територији Краљева, одлазио је на митинге, долазио, на које ја нисам знао који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подгорица је територија Краљева?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Не територија Краљева, територија Југославије тадашње, он је за мене био у Краљеву, а на митинг је одлазио у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није био у Краљеву?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Вероватно, тог дана када сам ја пошао, није био, ујутру 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте рекли да је био, зато Вас питам.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: 25. нисам рекао да је био, да је тих дана био у Краљеву и да је рекао да због својих обавеза не може са мном да иде на ВМА; био сам конкретан у овом случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срећа те имамо транскрипте добро. Да ли је још ишао на неке митинге, осим тог у Подгорици?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Јесте, више пута, али ја не знам где, није хтео да прича о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није био у Краљеву када иде на митинге?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Када иде на митинге, наравно да није у граду том, за мене је увек био кући, да ли је био у Јагодини, да ли је био у Ћуприји, Крушевцу, он је долазио и одлазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како, Ви то што кажете за мене, то није чињеница емпиријска када кажете – за мене, кажите конкретно где је био, фактички, а не за Вас.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Ја то нисам пратио, није хтео ни да говори где иде, када долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте знали, прецизно се изјасните, добро.И Ви одлазите на ВМА?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: И ја сам отишао на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте били на ВМА?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Не, отишао сам само на преглед и вратио сам се са ВМА, нисам тамо остао, јесте и обзиром да од запослења није било ништа, ни од каквих обећања није било ништа, он је после половине јуна месеца, када је све ово пропало, када је сва ова ситуација прошла и моја ситуација са супругом, не знам тачно колико дана, али након неколико дана, можда и до пет, шест дана, он је поново отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет, шест дана у односу на?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: У односу на 15. јуни, на половину јуна, говорим о томе када је директор обећао супрузи да ће га запослити, до 15. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како памтите датум 15. јуни, по чему?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Памтим по томе што је директор децидно рекао мојој супрузи да ће до 15. јуна решити тај проблем, да сам јој ја тада рекао, видиш да твој директор, нисам рекао, лажем, није испунио своја обећања, ја сам ти рекао да од тог запослења нема ништа и ту смо се поново жестоко посвађали и ја сам водио своје ствари, свој посао, радио сам своје, супруга своје, он своје, свако је на своју страну отприлике. То што сам имао информације, имао сам информације да је поново отишао након неколико дана, да ли је то било пет дана, да је поново отишао, није дуго био, можда неких недељу до десет дана, вратио се и није више одлазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се вратио, добровољно или је неко ишао по њега?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: На територију Босне, дошао је сам, није га нико привео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је неко ургирао, Ваша жена да се он врати, да га је тражила преко неких пријатеља?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Ја то не знам, она је водила разговоре телефонске и са Зворником стално, знам само да је имала неку жену са којом је стално одржавала везе у Зворнику, да је са њом разговарала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је била та жена, шта је та жена?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Не знам ни како се зове, жена која јој је давала информације, чак је славила његов рођендан у Зворнику, то знам и жена је била на директној вези са њом стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био од 25. маја када Ви одлазите на ВМА; па до средине јуна када се он враћа у Зворник, где је он био у том периоду?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: У том периоду је он долазио и одлазио, не у Босну него на те различите активности његове које ја нисам знао, нити ми је о њима причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда знате да није у Босни?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Знам да није у Босни, знам да се враћао кући, одлазио у своју собу, завлачио, није са нама причао, углавном је био одвојен када је био кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, долазио и одлазио, а када се враћао кући?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Па враћао се кући, некада преко дана, некада ноћу се враћао кући, у том периоду ја више нисам водио рачуна о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви значи тај период не знате?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Једино што знам да у том периоду није био на територији Босне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате, када не знате где је био?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Знам, јер сам у кући, расправљам са супругом, са ињм најмање, са супругом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су посредна сазнања, немате непосредна?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Посредна сазнања да је он отишао на неки митинг, да прати негде некога, да је отишао са другарима ишао као што је то била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате где је отишао, када немате директан доказ?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Немам директне информације, користим информације које сам добио преко супруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како она зна где је он ишао?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Па то свако може да пође од куће и да каже, ја идем до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас и питам, како знате да није у Босни, то Вас питам?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: У Босни знам да није, јер да је у Босни био, није могао да оде ујутру у Босну и рецимо увече да се врати или да оде увече и да се ујутру врати, јер је ујутру био кући, он оде преко дана, дође ноћу и буде ујутру у кревету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ниједан дан се није десило у току прве половине јуна да он није дошао кући ујутру или увече, да ли то хоћете да кажете?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Нисам пратио, нити водио евиденцију о томе, да ли је један дан или неколико сати или два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што има сведока који кажу да је ишао у Чачак, у том периоду, па увече био у кафани, ноћу са овим Вуковићем неким.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: То је могуће, кажем, ја нисам пратио конкретно где одлази, али знам да је био везан за кућу цео тај период, то знам. Када је био кући, долазио је и завлачио се у своју собу и тамо ћутао,

седео, шта ли је радио, долазио му је понекада неко од другова, ја сам у том периоду био у кревету, више лежао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је радио у Зворнику, да ли Ви знате нешто о томе?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Ја не знам шта је он у Зворнику радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од када има овај надимак «Пуфта»?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Ни то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Саша другар што је дошао са њим по Вас?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Саша Тодоровић је наш комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је тај?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Саша Тодоровић је наш комшија који је дошао са њим колима по мене у болницу у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Саша, зато Вас питам, добро.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете ову двојицу овде људи, у првом реду?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Саву познајем, јер је комшија наш бивши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а овог другог?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: За Сашу сам сазнао раније да се зове Саша, њега нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте сазнали да се зове Саша?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Сазнао сам овде када је почео процес да се зове Саша и да је из Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте га тада знали?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Њега нисам знао, а Саво је наш комшија био у улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се дружили он и Ваш син, Сава и Ваш син, јесу се дружили?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Јесу, Сава је долазио код нас у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неког кума Ваш син?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Имао је, Војкан, они су кумовали, цело друштво унакрстили да и ја сада више не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Савићем?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Не знам ко је кога венчао, ко је коме кум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Савићем, да ли се нешто окупљивао он или неко други?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Славковић Драгана?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Али га ближе не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Славковић Драган је дечко из једног оближњег села поред Краљева, Ратина и о њему сам чуо онда када је ухапшен и надаље да му се судило за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули за неког Кораћ Ивана, званог Зокс?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Из штампе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га познавали из Краљева?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни овог Славковића?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Ни Славковића лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Не, из информација које су касније биле у штампи и на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је у периоду, колико је Вама познато, пошто се изјашњавате да сте често одсуствовали, периоду од 1992. године, значи јул месец 1992. године, када се Дарко вратио са ратишта у Босни, па све до јануара 2010. године, када је лишен слободе, да ли је Вама познато, да ли имате сазнања од стране супруге, припадници Министарства унутрашњих послова Републике Србије долазили и тражили Дарка да га приводе због одређеног судског поступка који се води против њега, конкретно због овог судског поступка?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Никада у овом периоду Дарка нису тражили, на нашој адреси нико није долазио, нити полиција, нити било ко да се интересује за њега.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је Дарко приликом повратка, односно Ви нисте били ту приликом првог повратка, али приликом првог повратка и уопште, да ли знате да ли је Дарко из Босне доносио из Зворника вредне предмете, покретност вредну, намештај, покућство, злато, новац, да ли имате сазнања?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Није доносио ништа, у кући се могло видети све што смо имали у кући од 1985. године када смо се уселили у тај стан, где живимо и данас, ништа није, све су биле старе ствари. Сада смо не знам, неких годину дана уназад, супруга је купила машину за веш, све су и дан-данас старе ствари које смо ми.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да резимирамо кратко, Ви сте 05. маја отпутовали у Београд, је ли тако?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06. маја сте оперисани?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 18. маја сте изашли?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду да ли Вас је обилазио син?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ВМА?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Да, 10. маја и тада је био у униформи, пошао је био за Босну, када сам га покушао одвратити, причао сам са њим, рекао ми је где су његови другови, ту мора и он да буде и након те расправе, мени се стање нагло погоршало и прешао сам на гастро одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после када сте отишли 25.-ог само сте ишли на прегледе и вратили се, у јуну сте били кући?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Да, кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не треба нам, јер у том периоду нема ниједна радња, тако да немамо шта да проверавамо, није битно. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Нема нико, веће нема? Добро, само ћете нам доставити ако имате ту лекарску документацију о боравку, ја сам мислила да је неки релевантнији термин, али свеједно, о боравку на ВМА, ако имате отпусну листу и то.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Да, биће Вам достављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

То је све што имам да изјавим.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Замолио бих да останем у сали до краја. Могу ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, сада је крај, довиђења, пријатно.

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: Хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одложи и наставак се заказује за:

**08. новембар 2011. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута,**

на коме ће бити испитан сведок Лазих Драган и Војкан Милинковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вам саопштим, и 30. новембар смо узели као термин и позвали смо три сведока које сте Ви колега предложили, има то и у предмету, претпостављам да сте видели.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја морам нешто да Вас упознам, са једном околношћу, ја 30. новембра имам суђења два, пред Основним судом у Котору у предмету у коме заступам једног странца Данца, кога је једна жена из Београда преварила за пет милиона ЕУРА и јако ми је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, имате предмет, нисте ми то, претпостављам да сте разгледали, видели сте то?

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Али сте Ви рекли 07. и 08. децембра да ће бити наставак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али у предмету ми реагујемо на Ваше, хоћу да завршим предмет, разумете, ја не желим да доживотно судим овај предмет, ми морамо да тражимо термине, колегиница суди велики предмет, колега суди по више предмета, ми морамо да се ту укомбинујемо, позиви су већ примљени, ја не могу сада да мењам тако, замену неку пронађите. Не морате да ми ништа показујете, колега, овде у овој згради је тако, не знам уопште да ли има других термина, расписани су позиви, сведоци су примили позиве.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја сам мислио за 07. и 08. завршне речи да буду, децембар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није 07. и 08., 08. и 09. децембар, тужилац је рекао да ће ускоро прецизирати оптужницу и онда смо ми готови, немамо ништа, имамо још три сведока.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Али 08. децембра имам два убиства у покушају, па сам суду најавио да је могуће и код Вас да имам суђење и да су могуће завршне речи, да бих знао њих писмено да обавестим, због тога Вас питам за датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам те термине узела и ми после немамо суднице, овде је и организовани криминал.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А ово за 30.-зи је значи фиксно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фиксно, позиве су примиле странке, ја не знам стварно. Ја сам резервисала судницу, знате, ми овде морамо да закажемо суднице значи у децембру се припремите, ми смо резервисали за 08. и 09. децембар, ако дотле буде колега вам доставио прецизирану оптужницу, наравно имате времена за припремање одбране, уколико сматрате да је потребно и онда завршне речи, ви припремајте, нема ту шта да се чека.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Мислим ја Вас поштујем, ево ја за 08. децембар, мене је председник Адвокатске коморе Србије звао да испред младих адвоката Србије учествујем сутра на Међународном регионалном скупу, па сам одбио из разлога суђења да би испоштовао суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то није ништа спорно.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Али за 30.-ти Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ми тај дан имамо, када Ви путујете, само 30.-ог?

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја не знам треба он да дође до Београда 28-ог па заједно да одемо, не знам, 29, чућу се са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја, могу да погледам у роковнику, али онда то све помера и друге колеге и друго веће. Не знам, ја немам овде роковник, сутра ћемо имати роковник, све су суднице заузете.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хтео сам само да питам, до којег рока ја треба, ја бих евентуално имао још једног сведока кога бих предложио, чак могу ето ако дође до тог 30-ог, да то буде 30., то је овај брат Репића, али ја знам да он живи у Умци да му је пребивалиште, али људе које знам у Умци које сам звао да питам за њега, нико не зна, нико неће да ми да број телефона или било шта слично па до којег рока бих се ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на које околности њега?

Сведок БОЖИДАР ЈАНКОВИЋ: На околности зато што је он у то време и боравио тамо, има посредна или непосредна сазнања, везано је све само за овај спорни период који се ставља, тако пише у самој оптужници, сада покојни Вучковић или пак Репић, има и оно суђење у Шапцу које је било, Репићу. Ја немам ту пресуду, дошао сам до адвоката који је бранио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како немате, имате у предмету.

Адв. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Нисам листао, нисам ни дошао до ње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео регистртор, колега, од 2006. године, предмет од 2006. године садржи цео регистратор шабачки предмет, ја не могу да разгледам списе уместо Вас, заиста. Морате рећи на које тачно околности, тај сведок ниједном речју никакве непосредне радње не помиње, према томе. Ја нажалост према овом ЗКП не могу да Вам ограничим време за предлагање сведока, нити време за испитивање, али то може да се протумачи и другачије, знате.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА